

HALKIN KURTULUŞU

16 Ekim 1978
500 kuruş

131

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

Artık takke düşmüş kel görünmüştür. Mızrak çuvala sığmamaktadır. MHP, Kontr-gerilla, Siyasi Polis vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının saldırı, katliam ve cinayetleri bütün belgeleriyle ortadadır.

Bu durumda yapılması gereken tek şey, bu sivil ve resmi cinayet mangalarının üzerine gitmektir.

Faşist cinayet yuvalarının üzerine gitmeyen, onlarla uzlaşan her politika, her gün ölüm kusan silahlara yeni mermiler sağlamaktan başka bir işe yaramamaktadır.

İşçi sınıfı ve bütün halk kitleleri, faşist propagandanın ve faşist örgütlerin yasaklanmasını, MİT, Kontr-gerilla, Siyasi Polis örgütleri, Toplum Polisi, Jandarma Komando Birlikleri gibi resmi kurumların ve MHP, Ülkü Ocakları vb. gibi sivil faşist milis örgütlerinin dağıtılmasını istemektedir.

İşçi sınıfının ve bütün halkın talebi budur. Ve emekçi halk, önüne dikilen bütün barikatları aşarak bu faşist cinayet yuvalarını dağıtacaktır.

Egemen sınıfların CHP reformistleri eliyle hazırladıkları

Yeni baskı tedbirlerine hayır!

● CHP Hükümeti, egemen sınıfların direktifiyle geçtiğimiz hafta içerisinde bazı yasaların değiştirilmesi gerektiğine karar verdiğini açıkladı. Önümüzdeki dönemde parlamentoya sevkedileceği bildirilen değişiklikler Ceza Usulü Kanununda, İller İdaresi Kanununda, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununda, Dernekler Kanununda, Ateşli Silahlar Kanununda ve Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununda yapılacak.

● Bütün reformist ve revizyonistlerin faşist cinayet mangalarına karşıymış gibi gösterdikleri bütün bu önlemler, halk kitlelerine karşı yönelen yeni saldırılardır. Egemen sınıflar CHP reformistleri eli ile, emekçi halkın kan dökerek, can vererek kazandığı bazı mevziileri bir çırpıda yok etmek istiyor.

● Egemen sınıflar bir yandan CHP reformistleri eli ile, elde edilmiş haklara karşı yeni saldırılar hazırlarken ve askeri-faşist darbe alternatifini de el altında tutarken, bir yandan da AP ile CHP arasında bir işbirliğinin kurulmasının koşullarını gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

Yazısı 7. Sayfada

Yeni baskı tedbirleri kime karşı?

CHP hükümetinin hazırladığı yeni tedbirler:	Ne anlama geliyor?
✱ İhtisas Mahkemeleri Kurulacak	✱ Devlet Güvenlik Mahkemeleri yeniden hortlatılacak
✱ İller İdaresi Kanununda değişiklik yapılacak	✱ Valiler «Sivil Sıkıyönetim» Komutanları olacak
✱ Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu Değiştirilecek	✱ Toplantı, yürüyüş, miting, vb. gibi kitle eylemleri yasaklanacak
✱ Dernekler Kanunu Değiştirilecek	✱ Demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit asılacak
✱ Ateşli Silahlar Kanunu Değiştirilecek	✱ Bütün faşist odaklar tepeden tırnağa silahlanacak, evinde veya üzerinde bir iğne bulunduran bir emekçi ise cezalandırılacak
✱ Polis Vazife Ve Selahiyetleri Kanunu Değiştirilecek	✱ Polisin insan öldürmesi ve işkence yapması meşrulaştırılıyor

MHP'ye ait bütün katliam ve cinayet delilleri ortada

Son hafta içinde faşist saldırılar daha da yoğunlaştı. Sivil ve resmi faşist çetelerin cinayetleri karşısında halk kitlelerinin nefreti artıyor. Açığa çıkan cinayet yuvalarının saldırganlığı da büyüyor. İstanbul'da üç yurtsever otobüsten indirilerek kaçırıldı. Haluk Tamdoğan ve Suat Koçer, faşistler tarafından kurşuna dizilerek öldürülmüş bulundular. Ankara'da TİP üyesi 6 genç katledildi. Faşistler, gençlerin evini basıp, onları rehin aldılar. Birisini orada boğarak, diğerlerini dışarıda kurşuna dizerek öldürdüler. Pamukkale treninde YDGD üyesi Ahmet Öztürk faşistler tarafından öldürüldü. Katilleri, Yusuf Yorgancı ve Çetin Damar adlı faşistlerdir. Faşist çeteler saldırılarını kitlelere yönelttiler. İstanbul Altıyol'da İETT otobüsünü durdurup yolculara saldırdılar. Niğdenin Aksaray ilçesinde MHP

Dev.sa.7.sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU

Faşizme karşı mücadele

Karşı-devrimin işçi sınıfına, bütün halka ve halk güçlerine karşı saldırıları sürüyor.

Bir yanda faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları halka, devrimcilere ve kendilerinden olmayan insanlara karşı saldırı ve katliamlarını sürdürüyorlar; yeni yeni provokasyonlar tezgahlıyorlar. Her hafta onlarca emekçi, devrimci ve demokrat, eli kanlı faşistlerce katledilmektedir. Türkiye Kürdistanı'nda her ay yeni bir askeri tatbikat yapılarak yoksul Kürt köylüleri üzerinde terör estirilmektedir.

Öte yandan egemen sınıflar CHP reformistleri eliyle işçi sınıfının ve emekçi halkın kısmen ve fiilen kullandığı belli ekonomik, demokratik ve siyasi hakları bir çırpıda yok etmenin hazırlığı içindedir. "Toplumsal Anlaşma"da ortaya konan ilkeleri yasallaştırarak işçi sınıfının grev silahını yok etmeye, Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu vb. gibi yasaları değiştirerek emekçi halkın elini kolunu bağlamaya çalışmaktadırlar.

Egemen sınıfların bütün halka yönelen topyekun ekonomik ve siyasi saldırıları karşısında bütün reformist, revizyonist ve maceracı akımlar, diğer işlevlerinin yanı sıra, çeşitli demagojik sloganlarla ve izledikleri eylem çizgisi ile kitlelerin mücadelesini engellemeye, bu mücadeleyi düzenin sınırları içerisinde hapsetmeye, işçi sınıfını ve halk güçlerini bölerek anti-faşist mücadeleyi güçten düşürmeye çalışmaktadırlar. Onlar, faşizme ve faşist cinayet mangalarının saldırılarına karşı emekçi halkın eli kolu bağlı oturmasını öğütlemektedirler. Son günlerde Aydınlık-TİKP çetesinin yaptığı "güçbirliği" çağrısında ve DİSK'in revizyonist ve reformist sendika ağalarının Türk-İş'li faşist sendika ağaları ile "faşizme karşı" kol kola girmesi örneklerinde açıkça somutlandığı gibi, bütün reformist ve revizyonistler faşizme karşı mücadeleyi sadece faşist saldırganlara karşı "mücadele" düzeyine indirgemekte ve faşizm olgusunu ekonomik ve sosyal temellerinden kopardıkları için faşist devlete, faşist parti ve kuruluşlara dayanmakta, kitleleri onların peşine takmaya çalışmaktadırlar.

Bugünkü pratik sınıf mücadelesi içerisinde açıkça görülebileceği gibi, reformizm ve revizyonizm faşizmi güçlendirmekte, onun güç toplamasını sağlamakta ve buhranın egemen sınıfların yararına çözülerek işçi sınıfı ve emekçi sınıflar üzerinde yeni baskı tedbirlerinin uygulanmasını kolaylaştırmaktadır.

Proleter devrimcilerin faşizmin saldırılarına ve reformizmin ve revizyonizmin faşizmi güçlendirme çabalarına karşı esas almaları gereken çalışma, kitle çalışmasıdır. Başka bir deyimle, devrimci eylemimizin esas muhtevasını kitleleri faşist diktatörlüğe karşı saferber etmek ve kitleleri örgütlemek oluşturmalıdır.

Bunun anlamı şudur:

Bugün egemen sınıfların saldırıları sa-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

İzmit'te polis tertip peşinde

Faşist cinayet odakları; MİT, MHP ve Kontrgerillanın yüzü açığa çıktıkça, faşistler kamuoyunda hedef şaşırtmak için yeni tertiplere girişmektedirler.

9 Ekim günü bu tertiplerden biri İzmit'te düzenlenmiştir. Elinde Parti Bayrağı dergisi ve Halkın Kurtuluşu gazetesi bulunan devrimci bir işçi, polis tarafından sokakta gözaltına alınmış ve düzmece suçlamalarla itham edilmiştir. Polis tarafından işkence yapılan işçinin evinde karakol kurulmuş ve eve gelen başka bir işçi daha gözaltına alınmıştır.

İzmit polisi, olayı anında basına aktarmış ve olay gazetelerde "İki Anarşist Bomba Yaparken Yakalandı" diye verilmiştir.

Suç unsuru olarak gösterilen ve evde bulunan gazete, dergi ve kitaplar tüm yurtsever, demokrat ve devrimci kişilerin evlerinde bulundurabilecekleri ve piyasada satılan cinstendir. Ayrıca burjuva basınında boy boy fotoğrafları bulunan saatler, biri bozuk olmak üzere iki tanedir, ve bu saatler milyonlarca kişinin evinde bulunmaktadır. Gazetelerde çıkan diğer saatler ise fotoğraf çekimi sırasında masaya polis tarafından bırakılmıştır.

Olay ve suçlama polis tarafından düzmece olarak yaratılmıştır ve amacı açıktır.

Tertiplerin, işkenceci polis şefi Uğur Gür'ün İzmit'e gelmesinden kısa bir süre sonra başlaması dikkat çekicidir.

AEP Merkez Komitesine bağlı Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsünün bilimsel oturumu (2)

YAZISI 5. SAYFADA

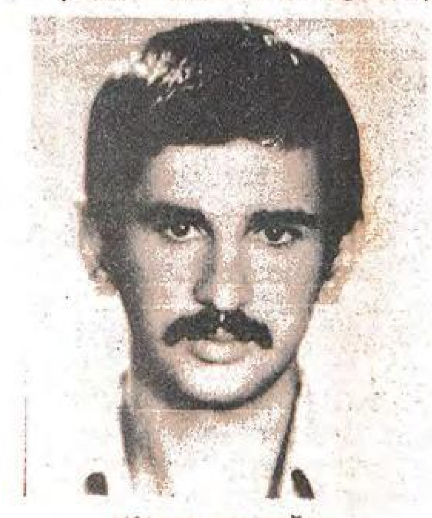
Halûk ve Ahmet yoldaşlar için cenaze törenleri yapıldı

3 Ekim'de İstanbul'da İETT otobüsünden kaçırılarak katledilen Haluk Tamdoğan yoldaş için İstanbul'da, 9 Ekim'de Sandıklı'da faşistlerce katledilen Ahmet Öztürk yoldaş için de Sandıklı'da cenaze töreni yapıldı.

Haluk yoldaş için önce İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde 10 Ekim günü bir anma toplantısı düzenlendi. Daha sonra da cenazesi morgdan alınarak bir törenle Adana'ya gönderildi. Adana polisinin cenazeyi kaçırmasına rağmen, Adanalı yurtsever devrimci gençlik, Haluk yoldaş için anma toplantıları düzenledi.

Ahmet yoldaşın cenazesi de Sandıklı'da, Sandıklı YDGD'nin, TÖB-DER'den devrimcilerin ve Oda köy halkının katılmasıyla kaldırıldı. (Bu konudaki ayrıntılı haberlerimiz Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK'te)

Haluk yoldaş için İstanbul'da düzenlenen cenaze töreni
(Foto: HALKIN KURTULUŞU)

HALUK TAMDOĞAN

MİT itiraf ediyor

YANKI

Kapalı Kutu Aralanıyor

...'te hemen bir "temizlik" yapılmasını ...ar haklı mı?

C—Kısmen haklı olabilirler. /Geçmiş devirlerde en hafif tabiriyle usulsüzlük yapmış olanlar, emir ve direktiflerin sınırlarını aşmış olanlar, bu yollardan gayretkeşlikle suç işlemiş olanlar, kafaları sadece bir tarafa göre şartlanmış olanlar vardır. /Ama bunların tesbit edilmesi, hakszlığa maruz kalmadan, kanun çerçevesinde tesirsiz hale getirilmeleri kolay olmayacaktır. Ama yeni MİT Müsteşarı'nın ilk adımda ya

S—12 Mart'tan sonraki operasyonlara MİT nasıl karıştı? İddialar doğru mu? Bunlara ne yapılabilir?

C/12 Mart'tan sonraki operasyonlarda MİT mensupları zaman zaman ve yer yer soruşturmalarda uzman olarak bulunmuşlardır. Bunlara soruşturma yaptıkları kimselere insanlık dışı yöntemler uygulamaları için MİT'in en üst makamlarınca verilmiş bir direktif yoktur. Ama bunların içlerinde aşırı işgüzarlık yapmış, iddia edilen suçları işlemiş kimseler olmadığını bugün kimse iddia edememektedir. /Ama

Haftalık Yankı dergisinin son sayısında MİT ile ilgili uzun yazılar yer aldı. Dergi, MİT ile ilgili sorular sormuş ve cevaplamış. Ayrıca yaptığı yorumlarda da MİT'i düzenlemek, ihtiyaca cevap verir hale getirmek için neler yapıldığı belirtilmiş. Bu yazıdan da anlaşıldığı gibi, dergi MİT içinde bir kesimin düşüncelerini dile getirmiş. Soru cevaplı kısımların dışında dergi yazarları şunları belirtiyorlar:

"12 Mart'ın sıkıyönetim devrinde Güvenlik Kuvvetleri'nin aşırı sol uca karşı yürüttükleri temizlik harekatı sırasında askerlerin elinde gözaltına alınanları etkili bir şekilde soruşturmaya tabi tutacak, yeraltına itilmiş gizli örgütlerin ortaya çıkarılmasına yardımcı olacak yetişmiş eleman bulunmadığı görülünce daha sonraları "Kontrgerilla" ismiyle anılacak olan bir asker-sivil karma soruşturma grubundan yararlanma yoluna gidildi. Bunların içinde Özel Harp Dairesinden yetişmiş bazı elemanların da kullanılmış olması tüm soruşturma operasyonlarını askerlerin yönettiği intibaını verdi". Daha ilerde şunlar yazılı:

"Şikayetlerin sebebi soruşturma timlerinin zaman zaman pek insani olmayan yöntemler uygulamalarıydı. 1971-1973 yılları arasında süren bu hava daha sonra MİT ismini alan örgüt mensupları için de bir tedirginlik ve yılgınlık yaratacaktı."

Bu satırlarda faşist

Dev.Sa.7.Sü.7'de

YDGF'nin basın açıklaması

YDGF Genel Başkanı Çetin Kaya, son faşist saldırı ve katliamlarla ilgili bir basın açıklaması yapmıştır. Açıklamada şöyle denilmektedir:

"Bugün halka ve gençliğe, Federasyonumuz üyelerine yönelen faşist diktatörlüğün baskı ve terörü, kitle katliamları sürmektedir. Her saldırı, tertip, katliam, kanlı olayın arkasında faşist cinayet şebekelerinin; MİT, Kontr-gerilla, MHP'nin karanlık yüzleri sırıtıyor.

Tüm cinayet şebekelerinin, katillerin kimler olduğu ve planları bilinmesine rağmen, CHP reformistleri, Başbakan ve İçişleri Bakanı, bu saldırı ve cinayet şebekelerini dağıtmak bir yana, onlara omuz verip koltuk değnekliğini yapmaktadırlar.

Arabadan kaçırıla-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

İRAN'DA ONBİNLERCE İŞÇİ VE MEMUR DİRENİŞTE

İran'da mücadele alevleri durmadan yayılıyor. Yürüyüş ve gösterilere şimdi onbinlerce işçinin katıldığı grevler eklendi.

İran'da faşist Şah rejimi binlerce emekçinin kanını döktü.Direnişi sus turamadı. Sözde serbest seçimler vaat etti."Demokratikleşme" masalları okudu. Halkı gene sindiremedi. SAVAK başkanını ve birkaç devlet yöneticisini değiştirip reformlar vaat etti. İran halkını gene tuzağa düşüremedi. Sonunda gene özünü açığa vurdu. Sıkıyönetim ve arkasından kitle katliamları yağdı. İşte bugünkü grev, direniş dalgası İran halkının faşist terör karşısında boyun eğmezliğinin yeni bir adımıdır.

İŞÇİLER GREVDE

Şimdi İsfahan'da 30 bin demir-çelik işçisi grevde. Özel işletmelerde ve devletin elindeki büyük fabrikalarda işçilerin büyük çoğunluğu grevde. İşçiler faşist Şah rejimine karşı mücadelede şimdi yeni taleplerle ileri atıldılar. Kanlı Şah rejiminin destekçisi Amerikan casuslarının fabrikalardan ve İran'dan atılmasını istiyorlar. Uzman, danışman adı altında İran halkını ezmek ve sömürmek için İran'da bulunan 40 bin Amerikan casusunun İran'dan çıkarılmalarını istiyorlar.

Bakır sanayinde çalışan binlerce işçi, ücretlere zam ve kira ödeneği gibi taleplerinin yanı sıra faşist Şah rejimini protesto ediyorlar. Amerikan danışmanların İran'dan atılmasını istiyorlar. Haberleşme (Telekomünikasyon) alanında çalışan işçiler, Amerikan tekeli Bell Telefon Şirketi uzmanlarının İran'dan atılması talebiyle direnişi sürdürüyorlar.

MEMURLAR, ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER BOYKOTTA

İran halkının mücadelesine onbinlerce memur da katıldı. Memurların grevi iki haftayı geçti. Öğretmenler boykot ile kanlı rejimi protesto ediyorlar. Tebriz Üniversitesi öğrencileri, işçi sınıfının taleplerini desteklemek için boykota gittiler.

FAŞİST POLİS YÜRÜYÜŞÇÜLERE ATEŞ AÇTI

Direniş dalgası şehir sokaklarını kapladı. Onbinlerce emekçi tutuklamaları protesto için gösterileri sürdürüyor. Faşist polis göstericilere saldırdı. Resmi rakamlara göre faşist katliamda ondan fazla emekçi öldürüldü. Ancak İran halkı, faşist teröre kararlılıkla cevap veriyor. Her düşen emekçinin yerini, arkadaşları alıyor.

Bütün bu direniş ve mücadele dalgası, faşist Şah rejimini sarsıyor. Ne terör, ne içi boş vaatler İran halkını zafere giden yoldan, devrim yolundan çeviremedi, çeviremeyecektir.

11 Ekim; Güney Afrika'daki siyasi tutuklularla dayanışma günü

IRKÇI FAŞİST YÖNETİMLER EMPERYALİZMİN UŞAĞIDIR

İSRAİL IRKÇI SİYONİST SALDIRGANLIĞINI DESTEKLEYENLERİN GÜNEY AFRİKA'DA IRKÇILIĞA KARŞI ÇIKIŞLARI SAHTEDİR

GÜNEY AFRİKA İLE İLGİLİ BÜTÜN EMPERYALİST IRKÇI PLANLARIN ÖZÜ AYNIDIR

EMPERYALİSTLER VE IRKÇI FAŞİST YÖNETİMLER HALKLARIN SİLAHLI DİRENİŞİNİ BOĞMAK İÇİN YENİ PLANLAR YAPIYORLAR

11 Ekim,Birleşmiş Milletler tarafından Güney Afrika'daki siyasi tutuklularla dayanışma günü olarak ilan edildi. Güney Afrika'daki siyasi tutukluların hemen hepsi siyah derilidir, Afrikalıdır.Özellikle Güney Afrika ve Rodezya'da, silahlı direnişin büyümesi karşısında son sıralarda birçok sahte ses, ırkçılığa karşı gibi bağırmaktadır. Gerek Güney Afrika rejiminin planları, gerek Rodezya ırkçılarının planları arkasında hangi çıkarların yattığını görmek, özellikle emperyalist demagojiyi açığa çıkarmak için de gereklidir.

IRKÇILIK, EMPERYALİZMİN SÖMÜRÜ ARACIDIR

Güney Afrika'da nüfusun ezici çoğunluğu Afrikalıdır. Yönetim ise bütünüyle beyazların elindedir. Bu ırkçı faşist rejim, Amerikan emperyalistlerinden, İngiliz emperyalistlerinden Alman ve İsviçre tekelci burjuvazisine kadar bütün uluslararası mali sermayenin desteğine sahiptir. Güney Afrika'nın çok zengin doğal kaynakları, bu ırkçı faşist rejim aracılığıyla emperyalist tekeller tarafından yağmalanmaktadır. Afrikalı halk, uzun zamandır gerçek anlamda köleler olarak çalıştırılmıştır. Vaşington'un,Londra'nın, Bonn'un tekellerinin kasalarını dolduran milyarlar, bu Afrikalı kara derili emekçilerin can vererek zorla çalıştırıldıkları madenlerden gelmektedir. İşte ırkçılık, ırk ayrımı emperyalizmin Afrikalı halk üzerindeki bu köle sömürüsünü sürdürmek için kullanılan bir araçtır. Bugün de, kullanılmaktadır.

Rodezya'da durum farklı değildir. 3,5 milyona yakın nüfuslu ülkede 250 bin beyaz herşeyin sahibidir. Afrikalı yerli halk, bir beyazla aynı okula gidemez. Hatta aynı parkta dolaşamaz.Rodezya kurulduğu andan itibaren İngiliz emperyalizminin bir sömürgesi (kolonisi) olmuştur. Rodezya'nın sözde bağımsız bir devlet olarak ortaya çıkması ise, emperyalist sömürüyü yeni sömürgecilik yöntemleriyle sürdürmekten başka şeye yaramamıştır.Yönetimde bulunan ırkçı faşist Ian Smith, o günden bu yana başta İngiliz emperyalizmi olmak üzere, emperyalist çıkarların en sadık savunucusudur.

EMPERYALİSTLER NİÇİN IRKÇILIĞA KARŞI GİBİ GÖRÜNÜYORLAR?

Afrika halkı emperyalizme, faşizme ve ırkçılığa karşı elde silah uzun yıllardır savaştı.Daha 20 yıl önce emperyalist basın, halk savaşçılarını "yamyam" diye küçük düşürmeye çalışıyordu. Bugün nasıl oluyor da,bazıları ırkçılığa sözde karşı çıkıyorlar.

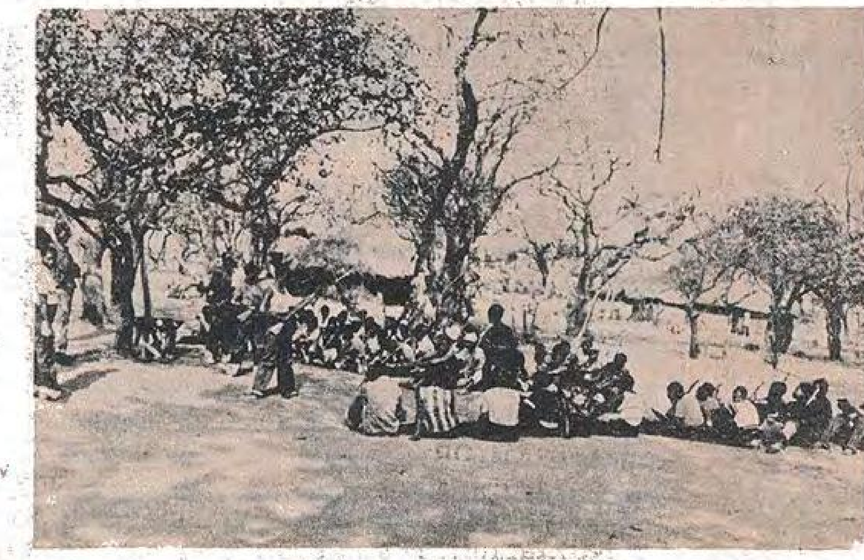
Güney Afrika'da SWAPO örgütünün önderliğinde halk kitlelerinin mücadelesi çok ileri adımlar atmıştır. Afrikalı halk, artık ırkçı faşistlerin ancak silah gücüyle dize geleceklerini çok iyi biliyor. Artık Güney Afrika'nın önemli bölgelerinde, Namibya'da ırkçı faşist yönetimin borusu ötmüyor. Rodezya'da da durum aynıdır. ZANU önderliğinde Afrikali halk, silahlı kurtuluş mücadelesinde büyük başarılar elde etmiştir. Irkçı Ian Smith'in emirleri, başkant Salisbury'nin ötesinde çoğunlukla geçersizdir.

İşte sözde ırkçılığa karşı çıkma masalları,emperyalistler tarafından böyle günlerde ortaya atılıyor. Bütün emperyalistlerin, özellikle bu bölgede Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin amacı, yeni sömürgeci yöntemlerini sürdürmeyi kabullenecek yeni işbirlikçiler bulmaktır.Ian Smith Afrika halkının silahlı mücadelesiyle sarsılmıştır. Afrikalı kabile reisleri arasından birkaç satılık bulmak ve sözde demokratikleşme gibi masallarla, emperyalist sömürüyü sürdürmek. İşte Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin planları.

EMPERYALİSTLERİN VE IRKÇILARIN SÖZDE ÇÖZÜMLERİ FARKLI DEĞİLDİR.

Nitekim Güney Afrika için onların önerisi şöyledir: Namibya bölgesinde (Güneybatı Afrika) Güney Afrika birliklerinin geri çekilmesi. Yerine Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin gelmesi. Önümüzdeki yıl Birleşmiş Milletler gözetiminde seçim yapılması. Oysa gerçekte bu bölgenin denetimi SWAPO'nun elindedir. BM Birlikleri buradaki emperyalist çıkarların bekçiliğini yapmak için buraya gelmek istiyorlar. Bu birlikler, Güney Afrika ırkçı rejiminin efendisi emperyalistlerin denetlediği birlikler değil midir? Elbette Namibya halkı, bağımsızlığını BM Birlikleri ile değil, şimdiye kadar yaptığı gibi kendi silahlı gücüyle kazanacaktır.

Emperyalistler, bu planı Güney Afrika ırkçı faşist planının karşısına çıkarıyorlar. Namibya halkının, silahlı mücadeleden vazgeçirerek ona "kölelerin iyisini" dayatmaya çalışıyorlar. Oysa özünde Güney Afrika planı da aynıdır. Bu plana göre ırkçı faşist kuvvetler Namibya'dan çekilmiyorlar. BM Birliklerinin gelmesine izin vermiyorlar. Ama

Zimbabve halkı, ırkçı faşist Rodezya yönetimine karşı, silahlı direnişte 7'den 70'e eğitim görüyor.

gene de seçim yaparak bölgeye sözde bağımsızlık tanımayı kabul ediyorlar.

Gerek emperyalistlerin gerekse Güney Afrika ırkçılarının planı, Namibya halkının topraklarında işgalci yabancı güçlerin varlığını meşrulaştırıyorlar. Her iki planın da amacı, Namibya halkının silahlı direnişini boğmaktır. Her iki plan da Namibya halkının meşru örgütü SWAPO'yu tanımıyor. Namibya halkının kendi geleceğini belirleme hakkını çiğniyor.Emperyalistlerin ve ırkçı faşistlerin gözetiminde yapılacak sözde seçimlerle, boyunduruğu sürdürmeyi amaçlıyor.

EMPERYALİSTLER, NAMİBYA HALKININ SİLAHLI MÜCADELESİNDEN KORKUYORLAR

Bu nedenle, ırkçı plan karşısında emperyalist plan asla Namibya halkının özlemlerini karşılamamaktadır. Emperyalistler, gerici Afrika rejimleri aracılığıyla SWAPO temsilcilerine baskı yaparak emperyalist planı kabullenmeye zorluyorlar.Ancak Namibya halkı, şimdi elinde tuttuğu mevzileri emperyalistlere yalvararak elde etmedi. Namibya halkı, uzun yıllardır bağımsızlığı için kan dökerek Güney Afrika ırkçılığını dize getirmektedir. Güney Afrika ırkçılarının arkasında da her zaman emperyalistler yer aldı.Namibya halkı,ırkçılığa karşı mücadelenin emperyalizme karşı mücadeleden ayrılmayacağını kanı,canı pahasına öğrendi.

Güney Afrika ırkçılığına sözde karşı çıkan Birleşmiş Milletler planını, Sovyet revizyonistleri ve diğer revizyonistler de alkışlıyorlar. Hatta onlar da, kendilerine yakın Afrika gerici rejimleri aracılığıyla SWAPO örgütüne baskı yapıyorlar. BM Birliklerinin bölgeye getirilmesini savunuyorlar. Burada da emperyalistlerle sosyal-emperyalistler, Namibya halkının silahlı mücadelesine karşı birleşiyorlar. Sovyet revizyonistleri, böylelikle kendi dümen suyuna girecek bir yeni devletin kurulacağını umuyorlar. Onların korkusu da, ırkçı faşizme karşı mücadelenin bütün emperyalistlere darbe indirmesidir.

IRKÇILIK, GÜNEY AMERİKA VE RODEZYA İLE Mİ SINIRLIDIR?

11 Ekim günü Güney Afrika'daki siyasi tutuklularla dayanışma günü ilan edildi. Ancak böylesi günlerde Birleşmiş Milletler kararları, ırkçılığı yalnızca Güney Afrika ve Rodezya ile sınırlı tutmaya özel itina göstermektedir. İlerici demokrat kamuoyu ırkçılığın köklerinin emperyalizmde yattığını kavrarsa elbette Amerika'da zencilere,Porto Rikolulara,kızılderililere, Avrupa'da Kuzey Afrikalı, Pakistanlı vb. işçilere karşı uygulanan ırkçılığı da protesto edecektir.Emperyalist metropollerin dışında, özellikle Filistin halkına karşı İsrail siyonizminin ırkçılığına karşı elbette ilerici insanlık sessiz kalmayacaktır.

SİYONİZM, EMPERYALİZMİN HİZMETİNDE IRKÇI BİR FELSEFEDİR.

İsrail siyonizmi, ırkçılığın köklerinin gerçekten emperyalizmde yattığının en açık örneğidir. Dört bin yıllık siyonist ırkçı emellerin hayata geçmesi doğrudan Amerikan emperyalizminin desteğiyle olmuştur. Siyonizm, Filistin halkını topraklarından sürerken emperyalizmin her türlü desteğini sağlamıştır.Hitler'in "üstün Alman ırkı" felsefesi,siyonizmde başka bir biçimde "üstün Yahudi ırkı"na dönüşmüştür. İsrail siyonizmi,emperyalistlerin desteğiyle "geri, beceriksiz, işe yaramayan" Arap ırkının propagandasını dünyanın dört bir bucağında yaygınlaştırmıştır. Böylelikle Arap halkının aciz olduğunu, kendisinin ise çölleri yeşerttiği yalanlarını yayarak yeni toprakları işgal etmesini haklı göstermeye çalışmıştır. 1967'de siyonizm yeni topraklar mı işgal etti? Gerekçe hazır: "Zaten Araplar çölü ne yapacaklar?" 1973'te İsrail Kudüs'ü mü ele geçirdi? Aynı cevap: "Zaten burası dört bin yıl önce siyonist topraktı. Araplar burayı harabeye çevirmişler."

Irkçılık denince emperyalistlerin İsrail'in "İ"sini duymak istemiyorlar. İsrail devletini meşrulaştıran, Filistin halkının haklarını çiğneyen Camp David anlaşmasını kim tezgahladı? Amerikan emperyalizmi. Kim alkış tuttu.: Diğer Batılı emperyalistler (dostları Yugoslav revizyonizmi ve Çin revizyonizmini unutmadan) ! İsrail'in saldırganlığı, siyonist ırkçı felsefeden beslenmektedir. Ve bu ırkçılık doğrudan doğruya emperyalizmin hizmetindedir. Camp David anlaşması, emperyalistlerle ırkçıların halkların ortak düşmanı olduklarını bir daha göstermiştir.

REVİZYONİZM IRKÇILIĞIN DESTEĞİDİR.

Ancak, ırkçılığa karşı mücadele açısından bütün revizyonistlerin de aşılması gereken engeller olduğu İsrail örneğinde bir daha görülmektedir. Siyonist ırkçı felsefeyle beslenen İsrail saldırganlığı, Camp David anlaşmasıyla ödüllendirildi.Batı Şeria ve Gazze'deki Filistin ve Arap toprakları onlara bırakıldı. Üç Dünyacı" revizyonistler de buna alkış tuttu. Çin revizyonist yönetimi, sözde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı olma bahanesiyle, siyonist ırkçılığın meşrulaştırılmasını "olumlu" bulduğunu tecrübeli revizyonist Deng Siao-ping'in ağzından duyurdu. İşte halklar şu gerçeği bir daha görüyorlar: Irkçılığa karşı mücadele emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadeleden ayrılamaz.

Irkçılık,Birleşmiş Milletler kararlarıyla yıkılamaz. Irkçılığa, ırkçı faşist yönetimlere, efendileri emperyalistlere darbe indirecek güç, halkların kendilerinin silahlı mücadelesidir. Bunun tutarlı önderliğini yapacak güç de, ancak proletaryanın partisidir.

Namibya, Zimbabve, Azanya halkları, Filistin ve Arap halkları ve dünyanın dörtbir bucağındaki halklar, emperyalizmi,faşizmi ve ırkçılığı er geç yıkacaklardır. Onlar,proletarya partisinin önderliğinde sömürüsüz topluma sosyalizme doğru böylelikle emin adımlarla yürüyeceklerdir.

Avrupa meydanları çınlıyor

11 Eylül günü Hollanda'nın Denhaag şehrinde, 9 İranlı yurtseverin serbest bırakılması için yapılan yürüyüş.

"ŞAH'A ÖLÜM"

HOLLANDA

Hollanda'nın Denhaag şehrinde yapılan yürüyüşle, dokuz İranlı yurtsever devrimcinin Hollanda hükümetince tutuklanması protesto edildi. Eylül ayı içinde yürüyüşe katılan 250 kişi Parlamento binasına yürüdü. Tutuklu öğrenciler ertesi gün serbest bırakıldı.

Yurtsever devrimciler ağustos sonunda tutuklanmışlardı.İranlı devrimciler, 25 Ağustos günü Denhaag (Lahey) şehrindeki İran Elçiliğini işgal ettiler. Faşist Şah rejiminin kanlı cinayetlerini, özellikle Abadan sinema yangınını protesto ettiler. Elçilikte bulunan belgeler,Hollanda gizli polisi ile SAVAK arasındaki bağları açıkça gösteriyordu.İranlı yurtsever devrimciler,bu belgeleri açtıkları için tutuklandılar.

Hollanda'nın çeşitli şehirlerinde bu tutuklamalar protesto edildi. Açlık grevi, bildiri ve ilerici, demokrat basında sürdürülen kampanyalarla faşist Şah rejimi teşhir edildi.

2 Eylül günü, 9 yurtsever öğrenci tutuklu, 9 arkadaşının serbest bırakılması için Amsterdam'da protesto eylemine giriştiler.Amsterdam'ın en kalabalık meydanında, kendilerini zincirle bu meydanda bulunan bir heykele bağladılar.Faşist Hollanda polisi copla saldırıya geçti. Bu saldırıyı gören halk polise taşla cevap verdi. Halktan 6 kişi ve 9 İranlı yurtsever devrimci gözaltına alınıp iki saat sonra serbest bırakıldı.

Hollanda hükümeti, tutuklu bulunan 9 yurtseverin tutukluluğunu 5 Ekim'e kadar uzatmak için konuyu kendi parlamentosuna getirdi.Miting bütün engellemelere rağmen, Parlamentonun toplandığı 11 Eylül günü yapıldı.

Hollanda'da bulunan Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimciler,başından beri İranlı yurtsever devrimcilerin mücadelesine omuz verdiler. Miting ve yürüyüşte ön saflarda bulundular. Yürüyüş kolu Parlamento önüne geldiğinde bir Türkiyeli devrimci kısa bir konuşma yaptı.

Kitle, sonuç alınmadan Parlamentonun önünden dağılmamaya kararlıydı. İki saat sonra tutuklu devrimcilerin ertesi sabah serbest bırakılacağı öğrenildi. Böylece enternasyonal dayanışmanın iyi bir örneği olan bu eylem, başarıyla tamamlandı.

B.ALMANYA

Frankfurt şehrinde CİSNU'nun öncülüğünde 16 Eylül günü, faşist Şah rejiminin son toplu katliamlarına karşı bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Yürüyüş kolunda üçbinden fazla halk kitlesi yer aldı. İranlı yurtsever devrimciler, Türkiyeli yurtsever devrimciler yürüyüşte faal rol aldılar. Enternasyonal dayanışmanın sıcak bir örneğini gösterdiler.

Yürüyüş kolu devrimci bir disiplin içinde miting alanına geldi. İranlı devrimciler, İran halkının kararlı mücadelesini anlattılar ve Şah'ın kuklasını yaktılar. Polis panzer ve coplarla kitleye saldırdı. Ancak devrimciler boyun eğmedi. Bir panzer ve bir polis arabası tahrip edildi. Alman polisi, biri Türkiyeli olmak üzere beş yurtseveri gözaltına aldı. Birkaç devrimci yaralandı. Bu olay, Alman tekelci burjuvazisinin faşist Şah rejiminin destekçisi olduğunu bir daha gösterdi.

Almanya'daki Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimciler, İranlı yurtsever devrimcilerle birlikte mücadele ettiler. İran halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında yer aldılar. Buna karşılık, bütün revizyonistler ve özellikle "Üç Dünyacılar" yürüyüşe katılmadılar. Hua Guo-feng, Şah'ın omuzunu sıvazlarken Almanya'daki "Üç Dünyacı"lar elbette bir daha Şah'ın yanında yer aldılar.

Tiran Radyosu'nun Türkçe yayınları

06.00-06.30 Kısa dalga 41 m, orta dalga 247 m.

19.30-20.00 Kısa dalga 25,31 m,orta dalga 206 m

21.00-21.30 Kısa dalga 25,31 m,orta dalga 206 m

22.00-22.30 Kısa dalga 41,50 m.

00.01-01.30 Kısa dalga 31,49 m.

"PDT", Troçkizmden sonra, modern revizyonizmi de aklıyor

Yazar, Halkın Kurtuluşu'nun baş çelişmenin iç gericilikle halk arasında olduğu tespitini karalayabilmek amacıyla; *"modern revizyonistler, baş çelişmenin yerli gericilikle halk arasında olduğunu savunagelmişlerdir. O kadar ki Amerikan emperyalizmiyle olan çelişmeyi bile Amerikan emperyalizminin doğrudan asker gönderdiği, silahlı müdahalede bulunduğu ülkelerde baş çelişmenin bir kutbunda saymışlardır"* diyor.

Yarı-sömürge ve yarı-feodal bir ülkede, emperyalizmin doğrudan müdahalesinin olmadığı bir dönemde baş çelişmenin iç gericilikle halk arasında olduğunu savunmak ne anlama gelir?

Böyle bir tespit; toprak devriminin esas alınması, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı iç sınıf mücadelesinin yoğunlaştırılması ve bunların sınıf egemenliklerinin sistemi olan devlet mekanizmasının parçalanarak demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasının gerekliliğinin kabul edilmesi anlamına gelir. Modern revizyonistler, bunu yapabilirler mi? Aksine onların bütün çabası, sınıf çelişmelerinin üstünü örtmek, "kapitalist olmayan yol"dan barışçı bir şekilde sosyalizme geçilebileceğini, ulusal demokratik halk devrimlerine ve silahlı ayaklanmalara gerek olmadan bağımsızlık ve demokrasinin kazanılabileceğini vazetmek değil mi? Onlar demokrasiyi kazanmanın yolu olarak toprak devrimini, faşist-feodal diktatörlüğe karşı ayaklanmayı değil, aksine emperyalizmi ve komprador burjuvaziyi desteklemeyi öneriyor, bunların feodalizmi tasfiye ettiklerini öne sürüyorlar.

Modern revizyonistlerin ana gücü, Sovyet sosyal-emperyalistlerine gelince; onlar Amerikan emperyalizmiyle dünya çapında yürüttükleri rekabete bağlı olarak, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdeki komprador-feodal gericileri kendilerine bağlamaya ve yaşatmaya çalışıyorlar. Amerikan emperyalizmi ile bu ülkeler arasındaki çelişmeyi gözden kaybetmek ve yerli gericilere karşı mücadeleyi ön plana çıkarmak bir yana; emperyalist rekabetleri

> ✱ BİR EMPERYALİSTE KARŞI MÜCADELE EDİLİRKEN, DİĞERİNE DAYANMANIN FELÂKET GETİRDİĞİNİ BİZ ÇOK İYİ BİLİYORUZ. AMA BİZ ŞUNU DA ÇOK İYİ BİLİYORUZ Kİ, AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SOVYET-SOSYAL EMPERYALİZMİNİN DURUMU AYNI DEĞİLDİR. VE ÜLKEMİZDE PATRON AMERİKAN EMPERYALİZMİDİR.

nedeniyle sözde bir anti-Amerikan emperyalizmi kampanya açarak, Amerikan emperyasitleriyle bu ülkelerdeki gericiler arasındaki çelişmeleri şiddetlendirmek için özel bir çaba harcıyor ve bu ülkelerde komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile el ele, proletarya ve halkların iç gericilere karşı yürüttüğü devrimci demokratik mücadeleyi bastırmaya çalışıyorlar.

Modern revizyonistlerin diğer bir ana gücü, Çin revizyonistleri de aynı yolu izliyor; onlar da sahte bir Anti-Rus sosyal-emperyalizminin ardında her yerde iç gericilerle Rus sosyal-emperyalistleri arasındaki çelişmeleri kızıştırmaya çalışırken, proletarya ve halklara komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla birleşmelerini,devrim yapmaya çalışmak gibi "çocukluklardan" (!) vazgeçmelerini öğütlüyor ve onlar da komprador-feodal gerici klikleri yanlarına çekmeye ve kendilerine nüfuz alanları yaratmaya çalışıyorlar.

Bütün bu gericiler, toprak devrimine, işçi-köylü devrimine düşmandırlar ve onun karşısında birleşmeye çalışırlar.

PDT yazarı, yazdıklarıyla bilinçsiz olarak, tam da "Üç Dünyacı" revizyonistlerin "modern revizyonistler, iç çatışmaları körükleyerek milli birliği bozuyorlar" yolundaki damgalamalarına sürekli vatan veriyor ve bunun karşısında sözde milli bağımsızlığı esas alan bir yol izlemesini savunuyor.

Bütün bu gerçekler bir yana, bu konuda Marksist-Leninistlerle revizyonistler arasındaki ayrılığın temelinin onların bizimki gibi ülkelerin yarı-sömürge yarı-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olmalarını inkar ederek bu ülkeleri emperyalist bir işgal olmadığı sürece milli bir ekonomiye sahip bağımsız ülkeler olarak ele almaları, emperyalizmin üretici güçlerin önünde engel olduğunu kabul etmemeleri ve feodalizmin ise zaten emperyalizm tarafından tasfiye edilmiş olduğunu savunmaları; bütün bunlara bağlı olarak da revizyonistlerden en başta temel çelişmeler konusunda ayrıldığımız bu durumda baş çelişme konusunda bir tartışmaya girilmesinin bile abes olduğu yeterince açık değil mi?

Meselenin bir diğer yönü: Bugün Sovyetler Birliği ve Çin gibi modern revizyonizmin ana mihrakları sosyal-emperyalist güçler durumuna gelmiştir. Bunların zaten iç gericilik içinde kolları, uzantıları vardır veya giderek teşekkül etmektedir. Bunların iç gericiliğe karşı olmaları düşünülebilir mi?

Bir başka nokta: Revizyonistler iç gericiliğin bir kesimine karşı diğer kesimleriyle birlikte ve gericiler arasındaki çelişmeden kaynaklanan bir mücadele yürütebilir ve bunu "iç gericiliğe karşı" bir mücadele gibi yutturmaya çalışabilirler; komprador burjuvazi ve toprak ağalarını sınıf olarak tasfiyeye yönelmeyen böyle bir mücadele, yazarın yaptığı gibi iç gericiliğe karşı bir mücadele olarak lanse edilebilir mi? Yazarın kendisi iç gericiliğe karşı mücadeleyi "iki süper devletin işbirlikçileri"ne karşı mücadeleyle sınırlayarak revizyonizmin değirmenine su taşımıyor mu?

Bu sorulara verilecek cevaplar o kadar açıktır ki, bunları ayrıca cevaplandırmaya bile gerek yok.

PDT, AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ HEGEMONYASINI KARARTIYOR:

PDT, ülkemizde, iki süper devleti baş düşman ilân ederken, bunların dünya halklarının baş düşmanı olmaları noktasından değil, ülkemiz için yaptığı somut tahlillerden hareket ettiğini söylüyor. Ama bu tahlillere baktığımızda Sovyetlerin açık olarak "daha tehlikeli" olarak nitelendirilmesi dışında bunların aynen Aydınlık sayfalarından aşırılmış olduğunu görüyoruz. PDT'nin somut tahlillerini daha ayrıntılı olarak görmek isteyenler,Aydınlık'ın 64. sayısındaki "Yoldaş Eleştirisi"ne bakabilirler.

Yazarın bu tahlillerinin bütün amacı, meseleye ülkemizin dış düşmanları açısından yaklaşıldığında,ülkemizde Amerikan emperyalizminin hegemonyasını gizlemeye çalışmaktır. Kuşkusuz, ülkemizde dünya halklarının diğer bir baş düşmanı ve jandarması Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yanı sıra diğer emperyalistlerin de yayılmaları mevcuttur. Bu durum, Marksist-Leninistlere Amerikan emperyalizmine ve onun ülkemizdeki hegemonyasına karşı mücadele ederken, diğer emperyalistlere karşı mücadeleyi de sürdürmek ve özellikle de Sovyet sosyal-emperyalizminin halkımızın Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini yozlaştırıp, ondan yararlanarak, bunu kendi yayılmacı menfaatleri doğrultusunda kullanmak çabalarını boşa çıkarmak görevini yüklüyor. Bir emperyaliste karşı mücadele edilirken, diğerine dayanmanın felaket getirdiğini biz çok iyi biliyoruz. Ama biz, şunu da çok iyi biliyoruz ki, ülkemizde Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin durumu aynı değildir ve ülkemizde patron,Amerikan emperyalizmidir.

Eski Halkın Yolu şefleri,bugünkü PDT yazarının söylediklerinin hepsini söyledikten sonra,iddialarını kanıtlayabilmek için ister istemez Sovyet sosyal-emperyalistlerinin "daha tehlikeli" olduğunu ve ülkemizin Amerikan-Sovyet ortak hegemonyasında bulunduğunu da iddialarına ekliyorlardı. PDT yazarının, bütün yaptığı, bu sivrilikleri törpülemektir.

Yazar, iddialarını kuvvetlendirmek için şu kanıtları ileri sürüyor:

"Türkiye, bir Latin Amerika ülkesi değildir. Emperyalistler özellikle de süper devletlerin rekabetinin, hegemonya mücadelesinin en fazla yoğunlaştığı bölgelerden birinde yer almaktadır. Ülkemiz emperyalist rekabetin en fazla yoğunlaştığı Akdeniz, Orta Doğu, Afrika, Avrupa gibi Balkanlarda yer almaktadır." (PDT S.3, s. 75)

Bilindiği gibi "Üç Dünya" teorisyenlerinin tezi, Doğu Avrupa'da Rus sosyal-emperyalizmi, Latin Amerika'da ise Amerikan emperyalizminin baş düşman olduğu,bunun dışında, Akdeniz, Afrika, Orta Doğu, Balkanlar, Avrupa gibi bölgelerde iki süper devlet "özellikle Rus sosyal-emperyalizmi"nin baş düşman olduğu yolundadır. Bunun karşısında, Marksist-Leninist partiler, dünyanın neresinde olursa olsun, gelişmeleri değerlendirir ve bütün emperyalistlere karşı uyanıklığı korurken, baş düşman olarak ülkesinde hakim olan emperyalist gücü tespit ediyorlar. Örneğin, İspanya bir Akdeniz ülkesidir; İran, Orta-Doğu Zaire, Afrika; Almanya ise Avrupa. Ama bu ülkelerdeki Marksist-Leninistler, hiç de bundan ötürü ülkelerinde iki süper devleti baş düşman olarak ilân etmiyorlar. Süper devletler, dünya hegemonyası peşinde koşmaktadırlar ve onların hegemonyacı mücadelesi ve rekabetleri,yalnız belli bölgelerde değil, tüm dünya çapında şiddetlenmektedir.

Ülkemizde de bugünkü durumda köklü bir değişiklik ortaya çıkmadıkça ve ülkemizin hakimi Amerikan emperyalizmi olduğu sürece, mücadelemizin esas hedefi o olmaya devam edecektir.

Yazar, şöyle devam ediyor:

"1967'lerden beri, Türkiye ile ilişkilerini geliştirmek 'dostluk' ve 'yardım' maskeleri ile geliştirmeye çalışan sosyal-emperyalistler, 1974'lerden sonraki gelişmelerde de bağlı olarak ülkemizdeki faaliyetlerini yoğunlaştırmaya başlamışlardı. Kısa bir sürede 'yardım' maskesi ile verdiği kredi ve borçlar vasıtasıyla Türkiye'yi kendi hegemonya alanı haline getirme çabalarını hızlandırmıştır. Hakim sınıflarla enerji, kredi vb. gibi darboğazlardan dolayı Sovyetlere teslimiyet eğilimi gelişmiş, bunu sosyal-emperyalistlere bağımlılığı artıran bir dizi anlaşmalar izlemiş, enerji şartelleri sosyal-emperyalistlerin denetimlerine ve ellerine teslim edilmiştir. Sosyal-emperyalistlerin Türkiye'deki yatırımları ve aynı kerri 'krediler' hemen hemen ABD ile aynı seviyededir. Sovyetler, Türkiye ile ilişkilerini sadece iktisadi alanla da sınırlamayarak, kültürel, siyasi ve hatta askeri alanlarda dahi 'işbirliği' geliştirmek için adımlar atmaktadırlar. Yayılmacılığının zeminini güçlendirmeye çalışmaktadırlar." (agd- s.76)

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin hegemonyacı ve yayılmacı çabalarının varlığı ve ülkemize nüfuz ederek onu kendi hakimiyet alanı haline getirme konusundaki çabaları, bizim açımızdan tartışılmaz gerçeklerdir. Ama bu, Amerikan emperyalistlerinin ülkemizde ekonomik, siyasi, askeri ve diplomatik alandaki tartışılmaz hakimiyetini gölgeleyebilir mi? Yazar, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yatırımları ve kredilerinin, Amerikan emperyalistleriyle "hemen hemen aynı seviyede" olduğunu iddia ediyor. Bu iddia, Aydınlık oportünistleri tarafından ortaya atılmış sahte bir iddiadır; yalnızca devletten devlete verilen kredileri ve kredi anlaşmalarını esas almakta ve çoğu Amerikan emperyalizminin Truva atları olan Batı Avrupa ülkelerinin ülkemizdeki yatırımlarını, Amerikan-Avrupa özel tekellerinin yatırımlarını ve teknolojik bağımlılığı yok saymaktadır. Bizim bu konuda henüz ayrıntılı bir araştırmamız yok; ama Aydınlık'ın hileleri son derece kabadır ve bunlara ancak PDT yazarı gibi karmak isteyenler aldanabilir. Yine enerji konusunda Sovyet sosyal-emperyalistlerinin birçok adım attığı bir gerçektir, ama, sırf bu alanda bile Türkiye esas olarak petrole ve Amerikan petrol tekellerine bağlıdır.

Hakim sınıfların Sovyet sosyal-emperyalistleri karşısındaki durumuna gelince; kuşkusuz bir emperyalizmin işbirlikçisi, diğerine karşı uzlaşmacıdır. Ama bu durum bizimki gibi ülkelerde komprador burjuvazinin finans-kapital ihracı temeli üzerinde varolan bir sınıf ve belli komprador-feodal kliklerin belli emperyalistlerin uzantıları durumunda olduğunu, bunların efendilerinin tutumlarını benimsediklerini ve bağlı oldukları finans-kapital, başka bir emperyalist tarafından ele geçirilmedikçe, ya da bu klikler başka bir ülkenin finans-kapitaline bağlanmadıkça, bu kliklerin efendilerinin tavırlarını yansıtmaya devam edeceklerini ortadan kaldırmaz.

Aydınlık oportünistleri, komprador-feodal hakim sınıfları, canları kiminle isterse onunla iş görecek bağımsız tüccarlar gibi tanıtmaya çalışmakta ve bunların bugün, Sovyet sosyal-emperyalistleri hesabına çalıştığını iddia etmektedirler. Bilindiği gibi Halkın Yolu'nun eski şefleri de Aydınlık'ın bu konuda tamamen yardakçılığını yapıyor ve bu iddiaya bağlı olarak, Feyzioğlu gibi Amerikancı faşistlerin Rus işbirlikçisi haline geldiğini ve Amerikancı faşist MC'nin Rus sosyal-emperyalizminin Akdeniz'deki vurucu gücü haline dönüştüğünü idida ediyorlardı. Halkın Kurtuluşu, bu zırvalarla 1975'den beri mücadele ediyor. PDT yazarı ise, yine bu tezin sivri kısımlarını törpüleyerek onu devrimci saflarda yeniden piyasaya sürmeye çalışıyor.

Yazar, AEP 7. Kongresine sunulan Rapordan, Enver Hoca yoldaşın Balkanlar ve Akdeniz'deki yayılma emellerine dikkat çeken sözlerini aktararak, bu sözlerden iki süper devlete karşı "milli bağımsızlığı" merkezi görev kabul eden anlayışını güçlendirmek için yararlanmaya çalışıyor.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Balkanlar ve Akdeniz'deki yayılmacı emelleri dünyanın diğer bölgelerindeki yayılmacı emellerinden ayrılamaz ve genel olarak bölgemizde ve özel olarak da ülkemizde dış düşmanlara ve özellikle sosyal-emperyalistlere karşı mücadelenin esas olmasını gerektirmez. Enver Hoca yoldaşın raporunda belirttiği gibi, savaş Avrupa'da, Orta-Doğu'da ya da herhangi başka bir yerde, Amerikan ya da Sovyet sosyal-emperyalizminin saldırısı ile başlayabilir ve *"içteki gerici kuvveti yıkıncaya kadar onunla savaşmadan, dış düşmanla savaşamaz ve savaşı önleyemezsiniz"* (AEP 7. Kongre Raporu- s.171)

> ✱ HALKIN YOLU İÇİNDEKİ MÜCADELE HALA BİTMİŞ DEĞİLDİR. BUGÜN PROLETER DEVRİMCİLERİN MARKSİZM-LENİNİZM TEMELİNDE İLKELİ BİRLİĞİNİN MUTLAKA GERÇEKLEŞECEĞİNE, BU DAVANIN ÖNÜNDE DİKİLMEYE ÇALIŞILAN BÜTÜN BARİKATLARIN YIKILACAĞINA İÇTENLİKLİ İNANIYORUZ.

PDT'NİN SAĞCI FAŞİZM ANLAYIŞI

Yazar söyle devam ediyor:

"Amerikancı faşist diktatörlük,1971'den beri varlığını sürdürmekte fakat, gerek halkın yükselen mücadelesi sonucunda; aynı zamanda emperyalistler,özellikle süper devletler arasındaki çelişkiyi keskinleştirmesi sonucunda gerilemektedir." (agd, s.76)

PDT yazarı, Halkın Yolu'nun savunduğu ve "Ege Broşürü"nde en açık ifadesini bulan revizyonist faşizm teorisi hakkında bugüne kadar açık bir şey söylemedi. Bu yüzden biz, Halkın Yolu'nun Aydınlık'tan kopye edilen faşizm anlayışı üzerinde uzun boylu durmayacağız. Ama yukarıda aktardığımız cümleler, PDT'nin Halkın Yolu'nun eski faşizm anlayışını ana noktalarıyla devam ettirdiğini göstermektedir.

Aydınlık ve diğer revizyonistlerin izinden giden PDT yazarı, 1971 öncesinde Türkiye'de faşist diktatörlüğün bulunmadığını ve burjuva siyasi özgürlüklerin varolduğunu iddia ediyor. Bunun yanı sıra bugünkü faşist diktatörlüğün Amerikan emperyalizmi tarafından denetlenmekle birlikte hangi emperyalist devlete bağımlı olurlarsa olsunlar, son tahlilde komprador-feodal kliklerin tümünün çıkarlarını savunduğunu ve gelişen halk hareketi,devrim dalgası karşısında bütün gericilerin bu diktatörlüğe destek olduklarını gözlerden saklamaya çalışarak Sovyet yayılması ve emperyalist rekabet nedeniyle faşist diktatörlüğün gerilediğini,buna karşılık sosyal-faşizmin tırmandığını savunuyor. Her türlü faşist akımla birlikte, faşist diktatörlüğü geriletebilecek ve yok edebilecek tek gücün halkın devrimci mücadelesi olduğunu inkar ediyor.Her türden revizyonist gibi faşizmin varlığı, yokluğu ya da ilerleme ve gerilemesini emperyalistler ve gericiler arasındaki çatışmaya göre açıklamaya çalışıyor.

KENDİLİĞİNDENCİLİK ÖNÜNDE BOYUN EĞEN YAZAR; BU SUÇLAMAYI BAŞKALARINA YÖNELTİYOR:

PDT'de şunları okuyoruz:

"Devrimci Teori, baş çelişme,baş düşman sorununu tartışırken, iç çelişmelerin ağır bastığı dönemlerde, baş çelişmenin bir yönünde emperyalizmi de görebilmek 've yumuşak araçlara başvurduğu' için görmeyenlere göstermek gerekir, 'bu yeni sömürgeciliğin maskesini düşürme meselesidir' diyordu. Gerçekten de böyle." (agd s. 70)

Burada iki büyük gaf birden yapılmaktadır.

İlk olarak yazar, kitlelerin emperyalizmi değil ama komprador burjuvazi ve toprak ağalarını, onların sınıf egemenliğinin sistemi olan devlet mekanizmasını (faşist-feodal diktatörlüğü), bunların sınıf mücadelesi içindeki rolünü kendiliğinden kavrayabileceği ve kendiliğinden iç gericiliği, devleti hedef alabileceğini düşünüyor. Ona göre, bunları kendiliğinden görebilen kitleler, yeni sömürgecilik yöntemlerini uyguladığı için emperyalistlerin durumunu değerlendiremez ve onları hedef alamaz. Bu yüzden emperyalistleri de bizim onlara göstermemiz gerekir. Nasıl?

Yazarın bu soruya cevabı da şöyle:Onları baş düşman ve baş çelişme içinde sayarak... Burada da mücadelenin belirli bir anında kavranacak halkayı belirten kavramların propaganda ve ajitasyonun yerine geçirilmeye çalışıldığını görüyoruz. M.Çayan, propaganda ve ajitasyon faaliyetinin yerine geçirmeye çalıştığı terörizmle, Amerikan üslerine, kuruluşlarına, askerlerine vb. yapılan sabotaj,suikast gibi girişimlerle ülkemizdeki emperyalistlerin "gizli işgalini" kitlelere göstermeye çalışıyordu. "PDT" yazarı ise, aynı işi baş çelişkiyi emperyalistlerle olan çelişki olarak tespit ederek yapmaya çalışıyor. Gerçekte ise, açıktır ki ne kitleler kendiliğinden iç gericilerin rolünü, faaliyetlerini ve onların devletlerini parçalamanın gereğini tam olarak kavrayabilirler; ne de kitlelere göremedikleri düşmanları göstermenin yolu onlarla olan çelişmeyi baş çelişme olarak ilân etmektir.

Kaldı ki, sözkonusu mantığın bir an için doğru olduğunu kabul edelim. Yazar, bugün baş çelişmeyi, iki süper devlet ve işbirlikçileri ile halk arasında tespit etmektedir; o zaman iki süper devlet dışında kalan emperyalistler ve onların işbirlikçileri, halkın gözünden saklanmış olmuyor mu? Yazar, neden halka bunları da göstermekten ve bunun için baş çelişmeyi emperyalistlerle iç gericiler ile halk arasında olarak tespit etmekten kaçınıyor? Yoksa kendi meşhur mantığı gereği, onlarla uzlaşma peşinde mi koşuyor?

Yazarın göremediği, emperyalizm ve iç gericilik arasındaki bağ dolayısıyla bugün içinde bulunduğumuz şartlarda emperyalizme darbe vurmanın yolunun iç gericiliğe karşı mücadeleyi yoğunlaştırmaktan geçtiğidir. Bu yüzden o, emperyalizme karşı da mücadele edebilmek için özel araçlar arıyor. M.Çayan bu aracı, "silahlı propaganda" olarak görürken, yazar ise, "baş düşman" tespitini bu amaç için kullanmaya çalışıyor.

SONUÇ

Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu'nun baş çelişme anlayışını eleştirdiği broşüründe şunları yazıyordu:

"Halkın Yolu'nun baş çelişme anlayışı, başından beri son tahlilde oportünist 'Üç Dünya Teorisi'ne uygunluk arzeden bir anlayıştır. Daha doğrusu bu teorinin ışığında hazırlanan Halkın Yolu platformunun bir parçasıdır.

"Halkın Yolu yazarlarının platformu, baş çelişme anlayışı, bir yönüyle, onların bugünkü durumunu açıklamakta, onların oportünizm karşısında bütünüyle boyun eğdiklerini 'Üç Dünya Teorisi'ne geri dönüşlerinin, Halkın Sesi-Aydınlık çizgisi ile birleşme yolunda ilerlemelerinin arkasındaki ideolojik-siyasi temeli açıklamaktadır.

"Öte yandan oportünist 'Üç Dünya Teorisi'ni reddeden ve Halkın Yolu yazarlarına karşı bir mücadeleye girişen Halkın Yolu taraftarları ise, Halkın Yolu'nun platformunun ortayolcu, 'Üç Dünyacı' özünü kavramamakta ve bu platformu bütünüyle benimsediklerini söylemektedirler. Onlar buna uygun olarak, Halkın Yolu'nun baş çelişme anlayışının da doğru olduğunu savunmaktadırlar.

"Oysa oportünist 'Üç Dünya Teorisi'nin Marksist-Leninist bir temelde reddedilebilmesi ve ona ve Halkın Yolu'nun oportünist yazarlarına karşı güçlü bir mücadele yürütülebilmesi için bu platform ve baş çelişme anlayışı da bütünüyle reddedilmelidir.

"Bilinmelidir ki, Halkın Yolu yazarları ortaya koydukları bu platformda ifadesini bulan ideolojik-siyasi çizgilerini sürdürdükleri için, bunda ısrarlı oldukları için, bugün oportünizm karşısında bütünüyle boyun eğmiş, 'Üç Dünya Teorisi'ne geri dönmüş ve ortayolculuğu bütünüyle bir kenara bırakarak sınıf işbirliğini ve sağ oportünizmi sistemleştirmişlerdir.

"Bilinmelidir ki bu platform ve baş çelişme anlayışının savunulması, 'Üç Dünya Teorisi'ne ve 'Üç Dünyacı' Halkın Yolu yazarlarına karşı mücadeleyi zayıflatır. Çünkü bu platformla Marksizm-Leninizmin birarada savunulması mümkün değildir.

"Dünyada ve ülkemizde, büyük bir ayrışma süreci yaşanıyor. Halkın Yolu saflarındaki mücadele de sonuçlanacak ve inancımız odur ki,proleter devrimciler bu mücadeleden galip çıkacaklardır. Ancak, onlar oportünist 'Üç Dünya Teorisi'ni red detmekle yetinmemeli, bu anlayışla Halkın Yolu platformunun ve onun bir parçası olan baş çelişme anlayışlarını gözden geçirerek değiştirmelidirler. Onların ülkemizdeki diğer proleter devrimcilerle Marksist-Leninist birliği de ancak bu yolla mümkün olacaktır." (Halkın Yolu'nun Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi- s. 8-10)

Bu söylenenler, bugün için de geçerli olmaya devam ediyor. Halkın Yolu içindeki mücadele hâlâ bitmiş değildir. Bugün proleter devrimcilerin Marksizm- Leninizm temelinde ilkeli birliğinin mutlaka gerçekleşeceğine,bu davanın önünde dikilmeye çalışılan bütün barikatların yıkılacağına içtenlikle inanıyoruz.

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Aydınlık-TİKP saflarını terk eden Sivas'tan Fevzi Tuz

On yıldan bu yana devrim yolunda mücadele vermekteyim. İki yıldan beri de PDA saflarında bulunmaktaydım. (...) PDA'cıların etkisinde kalarak ve Aydınlık'ın revizyonist yayınlarını okuyarak PDA saflarına katıldım. Aydınlık'ın günlük çıkması için başlatılan kampanyaya bizzat katıldım. Afişlemeye çıktım.Sivas'ta günlük yayınlanan Anadolu gazetesinde de devamlı Aydınlık'ın reklam ve propagandasını yaptım.

(...) Ancak Aydınlık'ın kendi doğrultusunda olmayan gerçek devrimcileri hainlikle suçlaması ve bazı devrimcileri (...) polise ihbar etmeleri üzerine Aydınlık ve TİKP'nin özde bir karşı-devrimci nitelikte olduğunu anlamakta güçlük çekmedim.

45 milyon halkı birleştirmek amacında olduğunu her vesileyle tekrarlamayı kendine bir marifet addeden Doğu Perinçek ve revizyonist tayfası diğer taraftan gerçek komünist devrimcileri ihbar ediyordu. (...) Bir bakıma maskeli Tercüman niteliğine bürünen Aydınlık ise kitle hareketlerini sabote etmek için elinden geleni yapıyordu. Bir yandan Kontr-gerillayı açıklayan Aydınlık,diğer yandan faşist çetelerle birlikte devrimci örgütleri de aynı kefeye koyuyor, her ikisi hakkında da aynı üslubu kullanıyordu.

(...)

Bu nedenledir ki, geç de olsa, bugüne kadar TİKP ve PDA saflarında devrime ihanet içerisinde bulunduğumu anlamış bulunuyor ve bu revizyonist örgütten ayrılıyorum.

Tüm devrimcileri Halkın Kurtuluşu saflarına çağırıyorum.

Halkın Kurtuluşu engellenemez.

Aydınlık-TİKP saflarını terk eden Ödemiş'ten beş devrimci

"Bizler bugüne kadar Aydınlık-TİKP saflarında bulunuyorduk. Bugün ise bunun devrime hizmet etmediğini çok iyi anladık. Biz şimdi revizyonist ve işbirlikci Doğu Perinçek kliğinin başını çektiği TİKP saflarındaki bütün arkadaşları proleter devrimcileri Halkın Kurtuluşu saflarına, devrim için mücadeleye çağırıyoruz."

Maraş Pişkinler İplik Fabrikası işçilerinin direnişi ikinci ayında

DİRENİŞÇİ İŞÇİLERİN KARŞISINDA YER ALANLAR; PATRON, SİVİL FAŞİSTLER, MİSK, TEKSTİL YÖNETİMİ

MARAŞLI PROLETER DEVRİMCİLER İŞÇİLERİN MÜCADELELERİNİ DESTEKLİYOR.

İŞÇİLER HAKLARINI ALINCAYA KADAR DİRENİŞE DEVAM ETMEYE KARARLIDIR.

Maraş Pişkinler İplik Fabrikası patronu A.Pişkin, 18 işçiyi işten attı. 381 kişinin çalışma haklarını feshetti. İşçiler, atılan arkadaşlarının işe alınması için direnişe geçtiler. Fabrikayı kendi denetimlerinde işlettiler.

ÜGD, MHP vb. gibi faşist kuruluşlara mensup kişiler, MİSK, Teksif yönetimi, patronu çok yönlü olarak desteklediler. İşçilerin direnişini kırmak için dışardan getirdikleri faşistleri fabrikaya soktular.

Pişkinler Fabrikası patronu, Ağustos ayında 18 işçinin çıkışını verdi. Gerekçe olarak MİSK temsilcisinin dövülmesini gösterdi. İşçiler, 18 arkadaşının sokağa atılmasına aç kalmasına gözyummadılar. Patronu kararından vazgeçirmek için direnişe geçtiler. Eylemci işçileri yıldıracağını zanneden patron bu defa da direniş önderlerini fabrikadan kovdu. Fakat olay patronun tasarladığı gibi olmadı. O, işçilerin direnişteki kararlılığını görünce 381 işçinin çalışma haklarını kaldırdı. Bunun üzerine 381 işçi mahkemeye başvurdu. Davayı sürdüren yargıcın, patronun etkisi altında kaldığı söylentileri yayılınca, yargıç soruşturmadan çekildi. Başka yargıç yerine baktı. Mahkeme 381 işçinin "çalışma akdinin feshedilemeyeceği" yolunda karar verdi. Hammad de bitinceye kadar, işçiler çalışmayı sürdürdü.

Patron işçilerin ileri sürdükleri talepleri kabul etmedi. Attığı işçileri işe almadı. Direnişi kırmak için, 35 işçinin çıkış planını hazırladı. Fabrikada işçilere saldırtmak için faşistlerden destek aldı. Şerefoğlu köyü Muhtarı aracılığıyla köyden getirttiği 20 kişiyi fabrikaya "bekçi ve işçi" adı altında aldı. Bu kişilerle işçiler arasında kanlı çatışmalar yaratmak istedi. Fakat işçiler bu oyuna gelmedi. Patronun aldığı 20 kişi ile konuştular. İşçiler direnişlerinin amacını anlattılar. İşçileri dinleyen 20 kişiden üçü "biz durumu bilmiyorduk. Sizin direnişi kıramayız" diyerek fabrikaya girmeyi reddettiler.

BAŞINI MİSK VE TEKSİF YÖNETİMİNİN ÇEKTİĞİ FAŞİSTLER ANTİ-KOMÜNİZM DEMAGOJİSİ YAPARAK KIZ İŞÇİLERİ İŞTEN ATMAK İSTEDİLER, SENDİKAYA SALDIRDILAR

MİSK'nin eski yöneticilerinden Cemil ve Yaşar adındaki faşistlerle birlikte Teksif Şube Başkanı A.Avcıoğlu, baştemsilci Ejder Yıldız, fabrika bekçilerinden iki kişi önde olmak üzere MHP'li, ÜLKÜ-BİR'li ve ÜGD'li faşistler Tekstil sendikasına saldırarak, camları kırdılar. Faşistlerin saldırısını, sendikada bulunan işçiler cesaretle geri püskürttüler.

Pişkinler Fabrikasının işçileri, patronun ve faşistlerin tehditlerine boyun eğmediler. Direnişi kırmaya yönelen her türlü engele kitle halinde karşı koydular. Bunu gören patron ve onun uşağı faşist sendikacılar, aşağılık demagojileriyle işçileri açlığa sürüklemek istediler. Kadın işçilerin evlerine giderek, direnişçi işçiler hakkında "bunlar komünist, ana bacı tanımazlar" dediler. Ailelerine de "kızlarınızı çalışmaktan vazgeçirin, noterde kararı onaylayalım. Size istediğiniz kadar para veririz" diyerek birkaç kişiyi kandırdılar. Fakat bu işçi kadınlar, arkadaşlarının uyarısından sonra notere gitmeyi reddettiler.

Patronun ve onun uşağı faşistlerin, işçi düşmanlığı için başvurmayacağı yolun olmadığı, onların faşist demagojileri ile bir kez daha kanıtlandı.

MARAŞ'TAKİ DİĞER KAPİTALİSTLER, PATRON A.PİŞKİN'İN YANINDA İŞÇİLERİN KARŞISINDA TAVIR ALDILAR

Maraş'ın diğer kapitalistleri, Pişkinler Fab-

De.sa.7.sü.7'de

Elazığ-Kuylu tuğla işçilerinin kararlı direnişi

PATRON GREVDEN TOPLADIĞI MHP'Lİ FAŞİSTLERİ DİRENİŞÇİ İŞÇİLERİN ÜZERİNE SALDI. FAKAT İŞÇİLER, GREVDEKİ DEVRİMCİLERİN DE DESTEĞİYLE SALDIRGAN FAŞİSTLERE BOYUN EĞMEDİLER

İŞÇİLERİN ÜÇ GÜNLÜK DİRENİŞİNDEN SONRA, PATRON, 200 LİRALIK ÜCRETİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI.

Elazığlı genç işçiler, mücadelede proleter devrimci önderliğin gerekliliğini belirtirken, daha ileri mücadelelere hazırlanıyorlar.

Elazığ-Kuylu Tuğla ocaklarında çalışan 1500 işçi, ücret zammı talebiyle geçtiğimiz ay içinde direnişe geçtiler. Ülkücü Gençlik Derneği ve Ülkü Ocaklı faşistler, grevci işçilere karşı silah kullanarak, işçileri dağıtmak istediler. Ağır şartlar içinde çalışan işçiler, faşistlerin ve patronların tehditlerine boyun eğmediler. İstedikleri ücret zammını aldılar.

1500 işçinin çalıştığı tuğla ocaklarında iş koşulları çok ağırdır. İşçiler gece saat üçte işe başlarlar, ertesi gün aynı saate dek çalışırlar. Günde 12 saat çalışma karşılığı olarak 100 ile 150 lira arasında değişen ücret alırlar. İşyeri ile oturdukları yer arasında 13 kilometre mesafe bulunmaktadır. Sendika, sigorta, iş güvenliği yoktur. Özellikle yaz aylarında iş yapıldığından, çalışanların çoğunluğunu genç işçiler oluşturur. Bunlar kışın okula giden, yazın çalışan ortaokul, ilkokul ve lise öğrencileridir. Ve genellikle yoksul Kürt milletinden emekçilerdir.

Günlük ücretlerinin 35-50 lira kadarı yol parası ve yemek masrafına harcandıktan sonra geriye kalanı işçilerin geçimine yetmemektedir. İşçiler birkaç kez patrondan zam istediler, patron onları oyaladı. Bunun üzerine işçiler aralarında karar alarak direnişe geçtiler. 200 lira günlük ücret kabul edilmeden iş yapmamayı kararlaştırdılar.

Patron, direnişi kırmak için birçok işçiyle konuşarak "sizi dışardan kışkırtan var. Komünistlerin oyununa geliyorsunuz" dedi. O, işçilere çalıştıkları ağır şartları unutturacağını ve işçileri korkutacağını zannederek, çevreden topladığı ÜGD ve Ülkü Ocaklı silahlı faşistleri işçilere saldırttı. Buna rağmen işçilerin eylemi sürdü ve çevredeki çok sayıda devrimci ve yurtseverin desteğini aldı. Faşist demagojinin etkisi altında kalan bazı işçiler, faşistlerin patron yanlısı yönünü daha yakından tanıdı. Sınıf çıkarları yo-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Dörtyol'da fırın işçileri birleştiler, direndiler, haklarını aldılar

İŞÇİLER HAKLARINA KARARLILIKLA SAHİP ÇIKTILAR. YÖREDEKİ YDGD'LİLERİN AKTİF DESTEĞİNİ GÖRDÜLER.

FIRIN İŞÇİLERİNİN KARŞISINA PATRONLARIN YANISIRA FAŞİST MİSK VE CHP'Lİ BELEDİYE BAŞKANI ÇIKTI.

Dörtyol'da fırın işçileri 27 Eylül'de direnişe geçtiler. Eylemi baltalamaya çalışan faşist MİSK temsilcisi, Dörtyol CHP'li Belediye Başkanının ve patronların oyununu bozdular. Ücret zammı ve sigorta hakkı için direnen işçiler birleşerek bazı haklarını aldılar. Eylem süresince Dörtyol, Erzin ve Payas YDGD bağış toplayarak grevci işçileri desteklediler.

Dörtyol fırın işçilerinin zaferi: Birlik ve mücadelenin eseri.

Sendika ve sigortadan yoksun, düşük ücret karşılığında günde 14 saat çalışan Dörtyol fırın işçileri, kötü çalışma koşullarının düzeltilmesi amacıyla toplandılar. Her gün artan pahalılık karşısında, aldıkları ücretle geçinemediklerini, bunun için mücadele etmeleri yolunda karar aldılar. Ücretlerinin artırılması yolunda fırın patronlarına isteklerini bildirdiler. Patronlar aldırmadı.

Ücretlerin artırılması ve sigorta hakkının tanınması için işçiler 27 Eylül'de direnişe geçtiler.

PATRONLAR VE MİSK TEMSİLCİSİ BİRLEŞEREK İŞÇİLERİN EYLEMİNİ KIRMAK İSTEDİ

Fırın patronları bazı işçilere ücret zammı teklif ederek, diğer emekçilerden koparmak istedi. İşçiler "hepimize istediğimiz ücret zammı verilmeden çalışmayız" diyerek patronun tuzağına düşmediler. Aynı şekilde faşist MİSK temsilcisi, direnişin 2. günü işçilerin yanına geldi. Görüşmek istediğini söyledi. İşçiler, MİSK temsilcisine ve beraberindeki MHP'li faşistlere kendileriyle görüşülecek bir şey olmadığını belirttiler. Fakat bu faşistler, işçi düşmanlığına devam ettiler. Direnişin 3. günü aynı kişiler, bazı işçilerin siyasi eğilimlerinden yararlanarak onları etkilemek istedi. Ayrıca çağırttığı 5-6 işçiye "MİSK'e üye olun. Haklarınızı almak için patronun yakasına yapışayım" diyerek demagoji yaptı; faşist bir sendika ağası olduğunu gizlemek istedi.

Diğer yandan, kendisini halkçı ilan eden CHP'li Belediye Başkanı, işçileri tehdit etti. "Sizi tutuklattırırım" diyerek, emekçilere olan düşmanlığını kanıtladı.

İşçiler, haklarına kararlılıkla sahip çıktılar. Eylemi kırmak isteyenlerin girişimlerine birlik ruhu içinde karşı koydular. Yöredeki YDGD'lerin faal desteklerini gördüler. 35 civarında fırın işçisinin katıldığı direniş sonucu, pişirici ve hamurcular 50 lira, yardımcı ve posacılar 25 lira zam aldı. İşçilerin tümünün sigortalanacağı kararlaştırıldı.

Patronların aşırı kâr isteği bir işçiyi daha katletti

Çerkezköy AEG Fabrikasının P.E.G bölümünde çalışan bir işçi elektrik çarpmasıyla öldü. 22 Eylül'de meydana gelen iş cinayeti karşısında işçiler tepkilerini göstererek sendika ağaları işçileri "sükunete" davet ederek, patrona hizmetkârlık sundular.

Komprador burjuvazi, işçileri daha çok üretime zorluyor. Bunlardan biri de Çerkezköy'deki AEG Fabrikası. Patron işyerinde işçilere baskı yaparak, onlara daha fazla üretim vermeleri için tehdit ediyor. İş güvenliği yoktur. Patron aşırı kâr isteğini gerçekleştirmek için AEG'de bir işçiyi daha katletti. Bunun adına "iş kazası" diyerek kendini suçsuz göstermeye çalışıyor. AEG işçileri, arkadaşlarının ölümü karşısında, patronun demagojisine inanmadılar. İşlerini bırakarak, işyerinde iş güvenliği sağlanması için olayı protesto ettiler. Bütün vardiyalardaki işçiler, ölen arkadaşlarının cenazesine sahip çıktılar. Birçok işçi, arkadaşlarının ölümüne yol açan çalışma şartlarının kötülüğünü, patronun aşırı kâr isteğini teşhir ettiler. Arkadaşlarının cenazesini köyü olan Akpınar'a kadar getirdiler.

Bütün bunlar karşısında sendika ağaları ne yaptı? İşyerindeki Türk-İş'e bağlı Metal-İş yönetimi patron uşaklığı ile teşhir olmuştu. Kendine "sol" maske takan Maden-İş birçok vaatlerde bulunmuştu. Bunun hiç birisini yerine getirmedi. Son iş cinayeti karşısında takındığı tavır, onun sendika ağalığını daha çok ispatladı. İşçiler cenazeyle birlikte Çerkezköy'ün dışına kadar yürümesini önerdikleri halde Maden-İş karşı çıktı. Bir işçinin ölümü karşısında işçilerin tepkilerini ve direnişe geçmelerini desteklemedi. "Bunlar yasal şeyler değil" diyerek işçileri pasifleşmeye çağırdı. Fakat AEG işçilerinin kararlılığı karşısında zaman zaman işçilerin isteğine boyun eğmek zorunda kaldı.

AEG işçilerinin, komprador burjuvazinin azgın sömürüsünün yol açtığı iş cinayetlerine karşı mücadelesi, patronun ve sendika ağalarının karşı-devrimci işbirliği ile durdurulamayacaktır.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

AMERİKA

Amerika Birleşik Devletleri'nde onbinlerce demiryolu işçisinin grevi iki aydır sürüyor. ABD'nin 42 eyaletinde süren grevde işçiler, ücretlerinin artmasını istiyorlar. Amerikan tekelci burjuvazisinin bütün tehditleri karşısında işçiler mücadelelerini sürdürmekte kararlıdırlar.

GUATEMELA

Bu Orta Amerika ülkesinde, otobüs biletleri bir kat pahalılaştırıldı. Onbinlerce işçi bu zam karşısında greve gitti. Üniversite ve lise öğrencileri de işçilerin grevini desteklemek üzere boykota başladı. Polisin açtığı ateş sonucunda iki öğrenci katledildi. Faşist kuvvetler bir sendikacıyı da katlettiler. Bu grev ve boykot eylemi, buhranın yükünü emekçilere bindirmek isteyen egemen sınıflar karşısında işçi sınıfının kararlı bir direnişi oldu.

DANİMARKA

İşçilerin ücretlerini dondurma ve vergileri yükseltmeyi amaçlayan hükümetin gerici programına karşı Danimarka'da grev dalgası yayılıyor. Üretimi durduran işçiler protesto yürüyüşü yaptılar.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

ANKARA

ANKARA TÜRK TRAKTÖR FABRİKASINDAN İŞÇİLER: İşyerinde 1150 işçi çalışmaktadır. Patron "ekonomik kriz" bahanesiyle işçi kıyımı yapmaktadır. Ocak ayında 69 işçiyi, Mart'ta 201 işçiyi işten atmıştır. İşyerinde patron uşaklığı yapan "postabaşı" "ustabaşı" gibi görevlerde bulunan faşistlerin ihbarlarına dayanarak, devrimci işçileri işten atmaya hazırlanmaktadır. Türk-Metal'in faşist sendika ağaları Fevzi Korkmaz, Metin Tonbul, Ali Şendur ve Hasan Çevikbaş patronun yanında yer alarak, işçileri patrona satmaya devam etmekteler. 1978-1980 yılı için toplu sözleşme görüşmeleri 4 aydır devam etmekte, görüşmeler işçilerden gizli olarak sürdürülmektedir. İşçilerin sendikacılardan hesap sorması karşısında, faşist sendika ağaları çeşitli yalanlara başvurarak, haklı olduklarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Gazetemize mektup gönderen bir grup devrimci işçi, konuya ilişkin olarak şunları belirtiyorlar:

"Patronun kapitalist sömürüsüne karşı verdiğimiz mücadelede, patrondan yana taraf tutan sendika ağalarının gerçek yüzü, her gün, yüzlerce arkadaşımız tarafından görülüyor. Biz işçiler, kime inanıp, kime inanmayacağımızı, hayatın içinde kavrıyoruz. Bizi patrona satan sendika ağalarını devirmeden, kapitalist sömürüye karşı tutarlı mücadele veren sınıf sendikacılığı hareketi olmadan mücadelede başarıyı garantileyemeyiz.

Kuzu postuna bürünen kurt sendikacıların faşist yüzleri, patrondan yedikleri bahşiş kemikleri, bizi patrona peşkeş çektikleri "gizli toplantılar" ebedi olmayacaktır. Aynı işyerine bağlı "Yıldırım Mümzer Fabrikası"ndan çıkartılan 105 işçiyle birlikte toplam 375 işçinin çıkarılmasını patronla birlikte onaylayan bu sendika ağalarına karşı mücadelemiz durmayacaktır. Taleplerimiz şunlardır:

1- Patron attığı her işçiye 300 bin lira tazminat ödesin.

2- İşçi kendi isteğiyle çıkarsa yıpranma payı olarak patron 250 bin lira tazminat ödesin.

3- İş güvenliği sağlasın.

4- Toplusözleşme görüşmelerinde işcilerin istedikleri zam kabul edilsin ve imzalandığı andan başlayarak uygulansın.

Küçükköy Çeşmeli Yumak İşçileri patronu ve sendika ağasını dize getirdiler

İstanbul Küçükköy Çeşmeli Yumak Fabrikasında işçi temsilcisi seçiminde işçilerin gösterdiği aday revizyonist Tekstil yönetimince reddedildi. Sendika yönetiminin gösterdiği aday desteklenmeyince, sendika ağaları ile patron işçilerin adayını işten attılar. İşçiler direnerek arkadaşlarını tekrar işe aldırdı.

Çeşmeli Yumak işçileri önceleri Hür-Mensucat Sendikası üyesiydiler. Bu sendikanın sürekli patrondan yana tavır alması sonucu işçiler DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına geçtiler. Ancak aynı sendika ağalarının burada da olduğunu görerek mücadeleyi yükselttiler. Kendine devrimci maskesi takan Tekstil'in revizyonist ihanetini işçiler daha yakından tanıdı. İşçi temsilcisi seçimi sırasında, işçiler kendilerine önderlik yapan arkadaşlarının temsilci seçilmesini istediler. Fakat patron ve sendika ağası buna karşı çıktı. Kendi adaylarının desteklenmesini istediler. İşçiler, kendi adayları olan 3 işçiye oy verdiler. Patronla sendika ağasının ortaklaşa gösterdiği adayı seçmediler. İşçi sınıfının mücadelesine önderlik eden işçilerin seçilmesi, patronun ve sendika ağasının işine gelmediği için, patron baştemsilci olan işçiyi işten attı. İşçiler topluca sendikaya giderek, sendika ağasının kıyımcı, ihanetçi yüzünü teşhir ettiler. Aralarında direniş kararı aldılar. Atılan arkadaşları tekrar işe alınıncaya kadar direnişi sürdürdüler. İşçilerin devrimci birliği karşısında patron attığı işçiyi yeniden işe almak zorunda kaldı.

Revizyonist Tekstil yönetiminin devrimci maskesi düşünce, gerçek yüzü ortaya çıktı. Onun koyu bir demokrasi düşmanı olduğunu, Çeşmeli Yumak işçileri kendi mücadele alanı içinde gördüler.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü toplandı ②

70. Doğum Günü dolayısıyla Enver Hoca yoldaşa gönderilen mesaj

ENVER HOCA YOLDAŞ
ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ

Türkiye devrimci proletarya hareketi ve Türkiyeli komünistler 70. doğum yıldönümünde Enver Hoca yoldaşı en içten duygularla selamlamakta ve kutlamaktadır.

Türkiye proletaryası ve bütün emekçi halk kitleleri Arnavutluk halkının AEP ve Enver Hoca yoldaş önderliğinde Marksizm-Leninizmin bayrağını her zaman yükseklerde tutarak dünya gericiliğine karşı yürüttüğü kararlı mücadeleyi, Arnavutluk'ta sosyalizmi başarıyla inşa etmesini desteklemekte, Arnavutluk halkını, AEP ve onun önderi Enver Hoca yoldaşı selamlamaktadır.

Bugün Enver Hoca yoldaş adı, dünya proletaryasının ve ezilen halkların gözünde emperyalizme, sosyal-emperyalizme, burjuvaziye, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı zaferlerle taçlanmış mücadelenin onurlu bir simgesidir.

AEP ve Enver Hoca yoldaş Yugoslav-Sovyet ve Çin revizyonistlerinin saldırıları karşısında Marksizm-Leninizmin bayrağını daima yüksekte tutmuş ve dünya proletaryasının ve ezilen halkların devrim yolunu aydınlatmıştır.

Dünya proletaryası ve ezilen halklar Arnavutluk halkının, AEP'nin ve onun önderi Enver Hoca yoldaşın değerli katkılarıyla ve tam desteğiyle zaferden zafere koşacaktır. Proletarya ve halklar ve onun bir parçası olarak da Türkiye halkı, her türlü emperyalist ve revizyonist kuşatmaya karşı Arnavutluk halkının ve onun önderliğinde proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme mücadelesinin yanında olacaktır.

70. doğum yıldönümünüz vesilesiyle bütün içtenliğimizle sağlık ve uzun ömür diliyoruz.

Komünizm davası bütün dünyada mutlaka zafere ulaşacaktır. Buna inancımız tamdır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!
YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

PARTİ BAYRAĞI HALKIN KURTULUŞU

> REVİZYONİSTLERİN İKTİDARDA BULUNDUKLARI ÜLKELERDE EKONOMİK YAPI, ŞİMDİ TAMAMEN KAPİTALİSTTİR.

> BUGÜN BAŞLICA REVİZYONİST AKIMLAR, SOVYET REVİZYONİZMİ, YUGOSLAV REVİZYONİZMİ, «AVRUPA KOMÜNİZMİ» VE ÇİN REVİZYONİZMİDİR.

> ÇİN REVİZYONİST YÖNETİMİ, DEVRİMDEN SONRA, SINIFSAL UYUM VE SINIF OLARAK BURJUVAZİNİN VARLIĞINA İZİN VERME ÇİZGİSİNİ İZLEDİ

Bugünkü dünya gelişmesinin sorunları

AEP MK Üyesi Fikret Şehu yoldaş:

"Modern revizyonizmin bütün akımlarına karşı mücadele"

Bugün revizyonizmin bir niteliği, onun iktidardaki revizyonizm gibi geniş bir şekilde yaygınlaşmasıdır. Revizyonistlerin iktidarda bulundukları ülkelerde ekonomik yapı, şimdi tamamen kapitalisttir. Üst yapı ise, yapıştırılan etiketlerden bağımsız olarak özde ve muhtevada tipik burjuvadır. Böylece bu ülkeler, kapitalist dünya zincirinin halkası haline gelmişlerdir.

Bugün revizyonizmin diğer bir niteliği şudur: Revizyonizm, komünist hareketin bağrında anti-Marksist bir akım olarak meydana geldi. Bugün ise, özde sosyal-demokrasi ile aynı olan, işçi hareketinde bir burjuva akım haline gelmiştir. Bugün revizyonistler, teorileri ve pratikleriyle eski kapitalist dünyanın sadık ve hararetli savunucuları haline gelmişlerdir.

SOVYET, YUGOSLAV, ÇİN REVİZYONİZMİ VE «AVRUPA KOMÜNİZMİ»

Bugün revizyonizm, bazı anti-Marksist akımlar ve eğilimlerde ortaya çıkmaktadır. En başlıcaları şunlardır: Sovyet revizyonizmi, Yugoslav revizyonizmi, sözde Avrupa komünizmi ve Çin revizyonizmi. Uluslararası burjuvazi ve emperyalizm, buhran dönemlerinde her zaman yüklerini hafifletmek için Marksizm-Leninizme döneklik edenleri kullanmaya çalışırlar. Kapitalist dünya sistemini içine alan ve sadece ekonomik olmayan, fakat toplumsal ve siyasi, ideolojik ve ahlaki buhran olan ağır buhranın bugünkü şartlarında Avrupa komünizmi diye adlandırılan revizyonist akım kurulmuş ve Çin revizyonizminin sahneye açıkça çıkması bununla izah edilebilir.

SOVYET REVİZYONİZMİNİN YOLU

Sovyet revizyonistleri, bütün ülkelerin revizyonistleri için ideolojik kaynak haline gelmiş olan, sözde sosyalizme barışçı geçiş ve parlamenter yol hakkındaki fikirleri eski revizyonistlerin cephaneliğinden aldılar. Sözde bütün halkın partisi ve bütün halkın devleti hakkında teoriler getirdiler. Sovyetler Birliği'nde proleterya diktatörlüğünü ve sosyalist düzeni yıktılar. Uluslararası planda, Sovyet revizyonistleri Marksizm-Leninizmi çarpıtmaktan yola çıkarak sosyal-emperyalist devletin bütün dünya hegemonyasını sağlamak isteyen özel stratejisini izlediler. Bu devletin tipik emperyalist yayılmacı siyaseti, Sovyet, faşist ve sosyal-emperyalist devletinin izlemekte olduğu siyasetin ayrılmaz parçasıdır.

Sovyet revizyonistleri, gerçekte dünya halkları ve sosyalizm için Amerikan emperyalizmi kadar vahşi ve tehlikelidir. Lafta ise onlar kendilerini Marksizm-Leninizmin savunucuları ve emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadele ediyor gibi göstererek demagoji yapmaya çalışmaktadırlar. Diğer revizyonist akımlar, özellikle "Avrupa komünizmi" ve Çin revizyonizmi, siyasi taktikleri ve tutumlarıyla, Sovyet revizyonizminin Marksist-Leninist maskesini korumasına objektif bir şekilde yardım etmektedirler.

YUGOSLAV REVİZYONİZMİ EMPERYALİZMİN AJANIDIR

Yugoslav revizyonizmi ise, sosyalizme ve kurtuluş hareketlerine karşı mücadelede emperyalizmin tercih edilmiş aracı olarak kalmaktadır. Aslında, Kruşçevci revizyonistlerden Çin revizyonistlerine kadar bütün diğer revizyonistler, Yugoslav revizyonizminin oportünist akımından ilham almış ve almaktadırlar. Revizyonist elebaşların çoğu, özyönetim sistemini sosyalizmin denenmiş örneği olarak değerlendirmişlerdir ve bugün de değerlendiriyorlar. Pratik olarak, Yugoslav özyönetim sosyalizmi Marksist- terimlerle maskelenmiş bir kapitalizmden, Amerikan emperyalizminin ve diğer emperyalist devletlerin dolarlarıyla inşa edilen sözde bir sosyalizmden başka bir şey değildir. Yugoslavya'nın stratejisi Amerikan emperyalizminin stratejisine uygundur. Aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizminin ve Çin hegemonyacılığının yararınadır. Çünkü halkların devrimci ve kurtuluşçu enerjilerini felce uğratmayı amaçlamaktadır

«AVRUPA KOMÜNİSTLERİ» BURJUVAZİNİN SADIK UŞAKLARIDIR.

"Avrupa komünistlerinin" bütün stratejisi, kendi burjuvazisinin ve Avrupa kapitalizminin çıkarlarının savunulması, Birleşik Avrupa'nın bir süper devlete dönüştürülmesi, Avrupa proletaryasının çıkarlarının Avrupa'nın tekelci kapitalizminin çıkarlarına tabi olmasıdır. "Avrupa komünizminin" en sinsi savunucularından biri olan Carillo, sözde yeni topluma, diğer şeylerin yanı sıra ordunun, polisin ve burjuvazinin bütün baskıcı cihazının demokratlaştırılması aracılığıyla ulaşılabileceğini öğütlemektedir. "Avrupa komünistleri" burjuvazinin her türden avukat ve uşakları arasındadırlar.

ÇİN REVİZYONİZMİ HALKLAR İÇİN BÜYÜK BİR TEHLİKEDİR.

Sahneye son zamanlarda açıkça çıkan, aslında derin köklere sahip bir anti-Marksist akım olan Çin revizyonizmi, bugün devrim ve sosyalizm davası, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı için çok büyük bir tehlikeyi temsil etmektedir. Bu revizyonist akımın niteliği şudur: Propaganda ettiği teoriyi, o, Marksizm-Leninizmin en yüksek aşaması olarak sunmaktadır. Çin revizyonistlerinin bütün ideolojik platformu, Marksizm-Leninizmin temel sorunlarıyla ve her ülkenin çerçevesinde ve uluslararası çapta, devrim ve sosyalizm davasıyla ilgili bütün tezleri tamamen anti-Marksist ve karşı-devrimcidir.

> SOVYET REVİZYONİSTLERİ, GERÇEKTE DÜNYA HALKLARI VE SOSYALİZM İÇİN AMERİKAN EMPERYALİZMİ KADAR VAHŞİ VE TEHLİKELİDİR. LAFTA İSE ONLAR KENDİLERİNİ MARKSİZM-LENİNİZMİN SAVUNUCULARI GİBİ GÖSTEREREK DEMAGOJİ YAPMAYA ÇALIŞMAKTADIRLAR, DİĞER REVİZYONİST AKIMLAR, ÖZELLİKLE "AVRUPA KOMÜNİZMİ" VE ÇİN REVİZYONİZMİ, SİYASİ TAKTİKLERİ VE TUTUMLARIYLA, SOVYET REVİZYONİZMİNİN MARKSİST-LENİNİST MASKESİNİ KORUMASINA OBJEKTİF BİR ŞEKİLDE YARDIM ETMEKTEDİRLER.

ÇİN YÖNETİMİ TEORİ VE PRATİKTE OPORTÜNİSTÇE DAVRANDI.

Nitekim Çin'e gelince, teori ve pratikte Çin yönetimi, gerek Çin devrimi sırasında, gerekse devrimden sonra liberalizm ve burjuva demokratik tutumlar takınmıştır. O, proletaryanın hakim rolünden ve sınıf mücadelesinin işçi sınıfının yararına yürütülmesinden yana asla olmamıştır. Küçük-burjuvazinin ve orta burjuvazinin devrimde hakim role sahip olmaları için faaliyet göstermiştir.

Devrimden sonra Çin revizyonist yönetimi, sınıfsal uyumun ve sınıf olarak burjuvazinin varlığına izin vermenin çizgisini izlemiş ve Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi *"sömürücü sınıflara karşı iyiliksever, oportünist bir tutum takınmış ve pratikte iktidarı onlarla bölüşmüştür."*

Çin revizyonistleri, hiçbir zaman, gerçekten proleter partisi, Leninist tipte bir parti olan partinin önder ve ayrılmaz rolünden yana olmamışlardır.

Onlar uzun zamandan beri, Marksist-Leninist ideolojinin bir sosyalist ülkede yegâne hakim ideoloji olmasından yana değillerdir. Tersine bugün "Avrupa komünistlerinin" tantanalı bir şekilde propaganda ettikleri ideolojik çoğulculuğu öğütlemişlerdir.

AGİM POPA yoldaş: ②

"Marksist-Leninist partiler, devrimci hareketin önder gücüdür"

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

GENİŞ HALK KİTLELERİ CEPHEYE YIĞILMALIDIR

Çeşitli ülkelerdeki kardeş Marksist-Leninist partiler, kendi programlarında, ülkedeki devrimci hareketin itici güçlerini, bu ülkedeki proletaryanın stratejik müttefiklerini ve darbe indirmesi gereken düşmanları açıkça tespit etmişlerdir. Bu temelin üzerinde onlar kitleleri seferber etmeye çalışmaktadırlar. Marksist-Leninist partiler, kitleler arasında canlı çalışmayı genel olarak bütün partinin ve özel olarak onun her üyesinin daimi görevi ve esas görevlerinden bir tanesi olarak ele almaktadırlar. Enver Hoca yoldaş şöyle demiştir: "Sayı bakımından ne kadar az olursa olsun, devrimci ve Marksist-Leninist bir partinin üyeleri halka sokulmalı, kitleleri dikkatle ve büyük bir sabırla sistemli bir şekilde örgütlemeli, onları büyük bir güce sahip olduklarına, sermayeyi devirebileceklerine, iktidarı ele geçirmek ve onu proletaryanın ve halkın menfaatine yöneltmek durumunda olduklarına inandırmalıdırlar." Tecrübe; devrimci eylem, bu sözün en geniş anlamıyla, proleter partisinin kitleler arasında siyasi çalışmasına eşlik ederse, sözkonusu çalışmanın etkin hale geldiğini göstermiştir.

Kitleleri gerçek bir devrimci durumun hâlâ olmadığında, sözde huzur dönemlerinde, çeşitli devrimci eylemlere atmadan devrimin zaferi düşünülemez. Mücadele boyunca devrimci pratiğin ateşinde sınıfın sendikal akımı, devrimci sendikal muhalefeti, milliyetçi hareket, savaş komiteleri ve fabrikalardaki işçilerin temsilcilerinin konseyleri, toprak için mücadelede köylü birliğinin komiteleri ve buna benzer sendikalar ve diğer mevcut organizmalar içinde ve dışında Marksist-Leninist partinin önderliğinde işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesinin en doğru ve en uygun biçimleri de bulunmaktadır. Çeşitli ülkelerdeki kardeş partiler, kilit mesele olan toprak meselesini merkeze koyarak, köylülük arasında çalışmada somut hedefleri tespit etmekte ve işçi sınıfı ve köylülük arasındaki ittifakın etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi için mücadele etmektedirler. Gençlik, öğrenciler, kadınlar ve çeşitli küçük-burjuva tabakalarla çalışmada onlar, onların burjuva ve revizyonist etkisinden kurtulması, onların burjuvazinin yedek gücüne dönüştürülmesini engellemek ve onların özlemlerine, taleplerine, protestolarına ve mücadelelerine burjuvaziye, emperyalizme, yeni sömürgeciliğe, gericiliğe ve faşizme karşı işçi sınıfının ve onun öncüsünün önderliğinde genel devrimci akımda yer vermek için mücadele etmektedirler. Onlar, geniş halk kitlelerinin cephede yığılmasına tayin edici bir önem vermektedirler.

BİRLİK - MÜCADELE

Marksist-Leninist partiler, diğer ilerici parti ve güçlerle işbirliği, ittifaklar ve ortak cepheler siyasetinin uygulanmasında ve silahlı mücadeleden bahsedilirken, kendilerini bunlarla kaynaştırmamaktadırlar. Tam tersine kendi ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri kişiliği ve bağımsızlığını korurlar. Onlar, gölgede ve olayların kuyruğunda yer almamakta, fakat cephede önder rolü sağlamak için mücadele etmekte ve bu cephede devrimci ve ilerici güçlerin kendisinin etrafında birleştirmeye bocalayanları denkleştirmeye, saçıcı ve sabotajcı unsurları tecrit etmeye çalışarak birlik ve mücadele çizgisini uygulamaktadırlar.

> MARKSİST-LENİNİST PARTİLER, KİTLELER ARASINDA CANLI ÇALIŞMAYI, GENEL OLARAK BÜTÜN PARTİNİN VE ÖZEL OLARAK ONUN HER ÜYESİNİN DAİMİ GÖREVİ VE ESAS GÖREVLERİNDEN BİR TANESİ OLARAK ELE ALMAKTADIRLAR.

YALNIZCA LEGAL ÖRGÜTLENME ESAS OLAMAZ

Sözde burjuva demokrasisinin izin verdiği legal imkanlardan yararlanılmaması, olgun ve ciddi bir devrimci tutuma bağlı olmayan bir çocukluk tutumu olacaktır. Fakat aynı zamanda Marksist-Leninist partiler, kapitalizmden sosyalizme geçişin genel kanunu olan şiddete dayanan devrimden, emperyalist hakimiyetin ve gerici rejimlerin şiddetle devrilmesinden yana olan proleter partisi için 'sadece legal örgütlenme ve faaliyeti esas ve tayin edici olamaz' şeklindeki Leninist görüşe dayanmaktadırlar. Kardeş partiler, gizli örgütlenmeyi, mücadelenin zaferinin sağlanması için esas ve en büyük güvence olarak nitelendiriyorlar. Güçlerin ve örgütlenme biçimlerinin sınıf düşmanının ve onun baskıcı cihazının önünde ortaya çıkmaması, partinin kendi kabuğuna çekilmesi ve onun gizlenmesi ve kitlelerden tecrit olması anlamına gelmez.

BİRLİK MARKSİZM-LENİNİZME SADIK KALARAK SAĞLANABİLİR

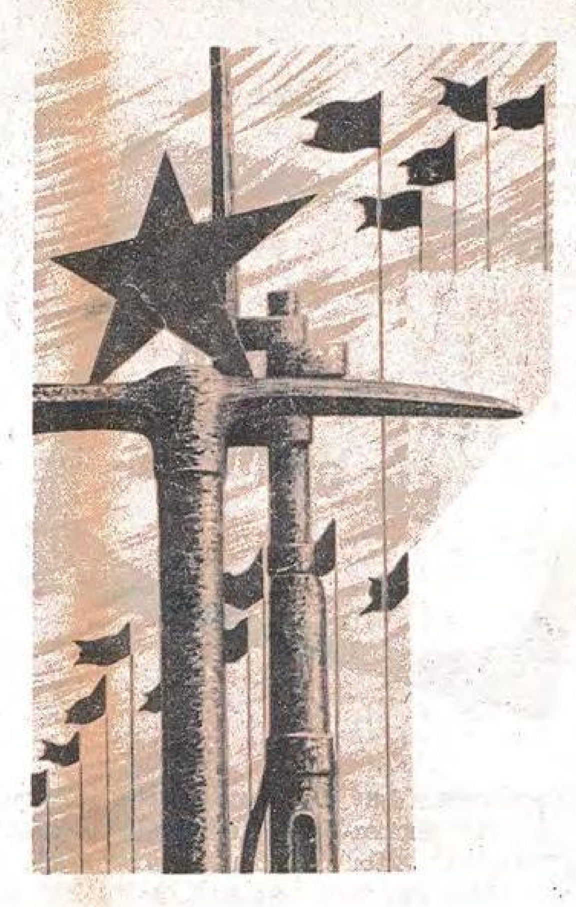
Marksist-Leninist komünist harekette gerçek birlik, sadece Marksizm-Leninizme sarsılmaz sadakat temelinde mümkündür. Birlik ve proleter enternasyonalizmi, komünistler için asla kendilerine bir amaç değil, fakat çeşitli ülkelerde ve bütün dünyada devrimci ve kurtuluş hareketini ileriye doğru götürmekteki güçlü bir silah olmuştur. Bu öz dışında devrim ve halkların özgürlüğü davasını savunmak ve ileriye doğru götürmek için mücadele ve dayanışma dışında hiç bir çeşit proleter enternasyonalizmi değil, fakat sadece aldatma olabilir. Meseleye bu açıdan bakarak Sovyet sosyal-emperyalistlerinin sözde sosyalist toplumun savunulması hakkında aldatıcı sloganlarının proleter enternasyonalizmiyle hiç bir ortak yanı bulunmamaktadır. Çin revizyonistleri kötü ünlü "Üç Dünya Teorisi"ni enternasyonalist olarak satmaya çalışmaktadırlar. Fakat artık bu teorinin gerçek amacının proletaryanın devrimci ruhunu ve onun sınıf mücadelesini söndürmek, devrim için hâlâ zamanın gelmemesi gerekçesiyle, kapitalist, sömürgeci ve yeni sömürgeci baskı ve sömürünün mevcut durumunu korumak olduğu bilinmektedir.

ÇİN YÖNETİMİ KARDEŞ PARTİLERE BASKI YAPTI

Şu anda proleter enternasyonalizmi, her kardeş partinin, diğer ülkelerdeki Marksist-Leninist hareketi desteklemesini ve genel olarak Marksist-Leninist komünist harekette sağlıklı militan birliğin güçlendirilmesi için ellerinden her geleni yapmasını gerektiriyor. Bu birlik, tam bağımsızlık, eşitlik, birbirinin içişlerine karışmama, tartışmalar, görüşmeler ve ortak görüşlerin hazırlanmasında ve ortaya çıkabilen farklılıkların açılmasında karşılıklı ve samimi eleştiri, karşılıklı kardeş enternasyonalist yardım ve destek gibi, kardeş partiler ve sosyalist ülkeler arasındaki iliş-

De.sa.7.sü.3'de

Toplantıya katılan Marksist-Leninist partiler

Tiran'daki toplantıda birçok Marksist-Leninist partinin temsilcileri de hazır bulundular.

- KANADA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST Başkanı Hardiyal Beyns "Arnavutluk, şanlı sosyalist devrim ve sosyalist inşa yolunda bir cesaret, dirayet ve kararlılık örneğidir" başlıklı konuşmayı yaptı. Bu konuşmada, proleter enternasyonalizminin sadece Marksizm-Leninizmin sadakatle uygulanması ve savunulması temelinde mümkün olduğunu vurguladı.
- ŞİLİ İHTİLALCI KOMÜNİST PARTİSİ Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi Hektor Munyos, "Her türden revizyonist yıkılacaktır" başlıklı konuşmayı yaptı. Çin revizyonistlerinin, emperyalist hegemonyacı şemsiye altında iyi bir yer sağlamak için, Amerikan emperyalizmi ve müttefikleri olan tekelci gruplarla açık ittifaklar kurduğunu vurguladı.
- İTALYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi Paola Nobai devrimin objektif ve subjektif etkenlerinden söz etti. Marks ve Engels'in "Bütün Ülkelerin Proleterleri Birleşiniz" şeklindeki yüce öğretisini bayrağına yazmış bulunan proletaryanın bütün dünyada sosyalizmin ve komünizmin zaferine doğru yürüdüğünü belirtti.
- JAPONYA SOL KOMÜNİST PARTİSİ Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi Peruhu Kuba, Japonya tekelci burjuvazisinin, bir yandan Japon- Amerikan güvenlik anlaşmasına dayandığını, diğer yandan ise Güney Kore ve Çin'le ekonomik, siyasi ve askeri alanlarda çok yanlı işbirliğini yoğunlaştırdığını belirtti. Japon-Çin dostluk ve barış anlaşmasının imzalanması ile iki ülke arasındaki gerici işbirliğinin güçlendirildiğini vurguladı.
- ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi Horst Didelkoh, "Sendikalar sorununda devrimci bir çizgi için" başlıklı konuşmayı yaptı. Reformculuğa ve revizyonizme karşı mücadele eden Devrimci Sendikal Muhalefet'in (RGO), binden fazla işçinin çalıştığı 16 büyük işletmede sendika temsilcileri seçiminde oyların % 20'sini aldığını belirtti.
- İRAN İŞÇİ KÖYLÜ KOMÜNİST PARTİSİ Genel Sekreteri Halil, bugünkü şartlarda Marksist-Leninistlerin başlıca görevlerinden birisinin ideolojik ve siyasi bakımdan silahlanma olduğunu belirtti. Amerikan emperyalistlerinin dahi Şah'ı açıkça savunmaya cesaret edemedikleri bir sırada Hua Guo-feng'in Şah'a desteğini belirtmek üzere yaptığı ziyareti mahkum etti.
- İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST Yürütme Komitesi üyesi Luis Alkandra, bütün Marksist-Leninistlerin görevinin, Çin revizyonizmine açıkça karşı çıkmak ve ona karşı mücadele etmek olduğunu vurguladı. Proleter devrim ve sosyalizm yolunu bütün terkedenler gibi Çin revizyonistlerinin de burjuvazinin ve büyük devlet şovenizminin yolunu seçtiklerini belirtti.

Oturumda bazı Marksist-Leninist partilerin temsilcilerinin selam mesajları da okundu. Bu partiler şunlardır:

- BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ
- EKVATOR KOMÜNİST MARKSİST- LENİNİST PARTİSİ
- MEKSİKA KOMÜNİST PARTİSİ/ MARKSİST-LENİNİST
- YENİDEN KURULMUŞ PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ
- VENEZÜELLA'NIN BANDERİA ROHA PARTİSİ

ZİNDANLAR BOŞALSIN

GENEL AF

Bir yıldır tutuklu bulunan

Mustafa Yıldırımtürk'e özgürlük

Gazetemizin eski Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk tutuklanmasının birinci yılını doldurmuştur. Yıldırımtürk 12 Ekim 1977 günü askeri mahkemece tutuklanmış ve uzun süre askeri cezaevlerinde yatırılmıştır. Daha sonra dosyaları sivil mahkemelere devredilen Yazıişleri Müdürümüzün halen 24 tutukluluk kararı vardır. Mustafa Yıldırımtürk'e 500 yılı aşkın ceza istenmektedir.

Yazıişleri Müdürümüzün davaları İstanbul mahkemelerinde sürmesine rağmen, uzun süre İzmit ve Adapazarı cezaevlerinde kalmış, şimdi ise Isparta Kapalı Cezaevine sürülmüş bulunmakta ve davaların çoğunluğuna katılamamaktadır. Savunma hakkını bütünüyle ortadan kaldıran bu uygulama Yazıişleri Müdürümüzün tutuklanmasından bu yana sürdürülmektedir.

Ülkemizde basınla ilgili davalar genellikle sanığın tutuklanmadan yürütülmesine rağmen Mustafa Yıldırımtürk'ün bir yılı aşkın bir süredir tutuklu bulunması ve mahkemelere çıkarılmaması devrimci basına yönelen saldırıların bir göstergesi olmaktadır.

Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanması çeşitli tarihlerde başta Uluslararası Af Örgütü olmak üzere birçok kuruluş tarafından kınanmıştır. Basın özgürlüğünü bütünüyle ortadan kaldıran bu uygulamayı bir kez daha protesto ediyoruz.

Malatya Cezaevinden bir hükümlü: "Af yasasındaki eşitsizlik kaldırılsın"

Ben Malatya Cezaevinde yatan ve ömür boyu cezaya çarptırılmış bir hükümlüyüm. Af Yasasındaki çağ dışı anlayış ve eşitsizlik yüzünden cezam bitmesine, günüm dolmasına rağmen hâlâ zindanda tutuluyorum.

Bilindiği gibi 1974 senesinde tüm tutuklu ve hükümlülere 12 senelik af uygulandı. Müebbetler hariç diğer hükümlülerin ilk önce 1/3 infazı daha sonra ise 12 yıllık af indirimi düşürüldü. Ömür boyu cezaya çarptırılanlara ise bunun tam tersi bir uygulama yapıldı. Yani onların cezalarından ilk önce 12 senelik af daha sonra 1/3'lük infaz düşüldü. Bu garip uygulama sonucunda ömür boyu cezaya çarptırılanlar diğerlerinden 4 yıl fazla içerde tutulmaktadır. Diğer hükümlülere uygulanan yöntem bizim için de geçerli olsaydı 7 yıl 3 ay yatan bir müebbet hükümlü dışarı çıkmış olacaktı. Ancak Af Yasasındaki eşitsizlik yüzünden ben ve benim gibi birçoğu hâlâ içerdedir.

Mesele bununla kalsa iyi. Bizim gibi yoksul olmayıp, ağa, bey oğlu olanlar aynı benim şartlarımda olmasına rağmen rüşvetle ve çeşitli entrikalarla salıverilmektedirler. Ordu, Mardin, Sivas, Urfa ve Erzurum cezaevlerinden bu gibi imtiyazlı kişiler tahliye oldular.

Görüldüğü gibi ömür boyu cezaya çarptırılmış hükümlülere ayrı bir işlem yapılmaktadır. Ve bunun özünde de Af Yasasındaki eşitsizlik yatmaktadır. Biz ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış hükümlüler olarak, tüm devrimci, demokrat kişi ve kuruluşları Af Yasasındaki bu eşitsizliğe karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Af Yasasındaki eşitsizliğin giderilmesi için Barolar Birliği Anayasa Mahkemesine başvurdu

Gazetemizin de birçok sayısında belirtildiği gibi 1803 sayılı Af Yasasında herkes tarafından görülebilecek bir eşitsizlik vardı. Bu eşitsizliğin giderilmesi için uzun bir süreden beridir mücadele yürüten gazetemiz tüm devrimci ve demokrat kişileri bu konuda harekete geçirmek için aktif bir çalışma sürdürdü. Af Yasasındaki eşitsizliğin giderilmesi için Barolar Birliği de Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur. Barolar Birliği Başkanı Faruk Erem'in imzasını taşıyan ve Anayasa Mahkemesine gönderilen başvuru metninde özetle şunlar denilmektedir.

"Son Af Yasasından önce (yani 7.2.1974'ten önce) işledikleri suçlardan dolayı müebbet hapis cezasına hüküm giyenlerin bu cezaları afla 24 yıl ağır hapise çevrilmiştir.

"1803 sayılı Af Yasası bu tür suçlular için özel bir hüküm getirmiştir. Bunların koşulla salıvermeden yararlanacakları 1/3 süre affın uygulanmasından sonraki 24 üzerinden hesaplanacaktır. (yani 8 yıl olacaktır)

"Oysa anılan yasa diğer her mahkum için genel bir kural olarak şu ilkeyi koymuştur: koşulla salıvermeden yararlanılacak 1/3 süre affın uygulanmasından önceki cezanın tamamı üzerinden hesaplanır.

"Böylece müebbet cezalılar ile ötekiler arasında aynı konuda iki ayrı ölçü getirilmiş olmaktadır".

Bunun doğal bir sonucu olarak müebbetlerin diğer hükümlülerden 4 sene daha fazla içerde tutuldukları nı vurgulayan açıklama devamla şunları belirtmektedir.

"Bozulan eşitliği sağlamak üzere birçok mahkeme, örneğin Mardin, Urfa, Elbistan, Maraş, İsparta, Ordu, Adıyaman, Siirt, Muş, Çorum ve Elmalı Ağır Ceza Mahkemeleri koşullu salıvermeden yararlanma süresini 24 yıl üzerinden değil, 36 yıl üzerinden hesap ederek tahliye kararları vermiştir.

"Böylece müebbet ceza hükümlülerinin bir kısmı tahliye edilmişken büyük bir kısmı halen cezaevlerinde bulunmaktadır."

Açıklama Anayasa Mahkemesi'nin eşitsizliği gidereceği ve bu konuda gerekeni yapacağı istemiyle son bulmaktadır. Anayasa Mahkemesinin sözkonusu davaya bu ay içinde bakması ve sonuçlandırması beklenmektedir.

"Geceyarısı Ekspresi" ve peşindekiler

İki ayı aşkın bir süredir Avrupa ve Amerika'nın çeşitli şehirlerinde sinemalarda "Geceyarısı Ekspresi" adlı bir film gösteriliyor. Uzun bir süredir de bu filmle ilgili haber ve yorumlar hemen hemen her gün günlük basının sütunlarını işgal ediyor.

Amerika'nın en büyük sinema tekeli Warner-Colombia şirketinin hazırladığı filmin konusu 1970 yılında Türkiye'de 2 kg. esrarla yakalanan bir Amerikalı gencin tutuklanmasından cezaevinden kaçışına kadar geçen süre içinde yaşantısıyla ilgilidir. Filmde Türkiye'deki cezaevi, polis, mahkeme ve hastahanelerle ilgili gerçekler açıklanmakta, bu kurumlarda insanlara uygulanan işkence, zulüm filmin temel unsurlarını oluşturmaktadır.

Ancak filmin bir başka ve önemli yönü ırkçı ve emperyalist bir bakış açısının ürünü olmasıdır. Türkiye'de günlük basında özetlendiği ve Avrupa'daki filmi izleyen Türkiyeli devrimcilerin de belirttiği kadarıyla dahi filmin bütün Türkiye halkını hedefleyen onu küçük düşüren bir temel düşüncesi vardır. Film baştan sona özel olarak Türkiye halkını genel olarak da "Doğulu halkları" Batı kapitalizminin karşısında mahkum etmekte, filmin kahramanı olan ve gerçekte hem bir esrarkeş hem de esrar ticareti yapan kişiyi dahi bütünüyle aklamaktadır. Filmin temel öğelerinden biri Türkiye halkını bütünüyle geri, zalim ve vahşi bir topluluk olarak göstermek istemesidir. Hiç bir ayrım gözetmeksizin Türkiye halkının filmde temsil edilen her bir bireyi sadist, çıkarcı, ahlak yoksunu kişilerdir.

Bütün bu yönleriyle, film, Batılı emperyalist, sömürgeci ideolojinin bir yansımasıdır. "Uygar Batı", "vahşi Doğu" temasını işleyen filmde, Batılı kahramanın bütün ahlak değerlerinden yoksunluğuna rağmen onu aklayan yönüyle bundan önce konusu Afrika veya Asya'da geçen emperyalist ülke yapımı herhangi bir filmden pek farklı değildir. Emperyalist ve şoven bir düşüncenin mazlum Doğu halklarını hor gören bir yansımasıdır. Bu yönüyle de ilerici ve demokrat Batı Avrupa kamuoyunda haklı bir tepki görmüş ve eleştirilmiştir.

Geceyarısı Ekspresi ile ilgili sorunun bir yanı kısaca budur. Diğer yanıyla, yani Türkiye yanıyla filmle ilgili son iki aydır hemen her gün çıkan yazılar ile ilgili değinilmesi gereken başka bir noktayı oluşturmaktadır.

Geceyarısı Ekspresi çeşitli Avrupa şehirlerinde oynatılmaya başlandığından bu yana özellikle günlük basınımızın büyükleri filmle ilgili her haberi sütunlarına almışlar, konuyla ilgili yüzlerce haber, yorum, röportaj ve belge yayınlamışlardır. Bazı burjuva gazeteleri daha da ileri gitmiş, bir dedektif gibi filmin peşine düşmüştür. Geceyarısı Ekspresi hangi Avrupa şehrinde gösteriliyorsa orada gazetelerin muhabirleri o şehirlere uçmuşlar, nerdeyse filmin kaç kişi tarafından izlendiğini, kaçının beğenip kaçının beğenmediğine ilişkin istatistik bilgileri dahi toplamaya çalışmışlardır.

Herkesin basından izlediği gibi burjuva yayın organları Geceyarısı Ekspresi'ni şiddetle protesto etmekte, filmin gerçekleri yansıtmadığını söylemekte ve durmadan filmi eleştirmektedirler. Ama burjuva basınının Geceyarısı Ekspresi'nde eleştirdiği hemen bütün noktalar filmin geri planında Türkiye gerçekleriyle ilgilidir. Hiç bir günlük gazete sözkonusu filmin emperyalist ve şoven ideolojinin mazlum Türkiye halkını hor gören anlayışın ürünü olduğunu belirtmemiş ve bu noktaları eleştirmemiştir. Elbette ki bu anlaşılabilir bir şeydir. Günlük burjuva basınımızın kalemlerinin bir çoğu bugüne kadar "uygar Batı"nın önünde secdeye varan, gerçekte "geri Doğu"nun her zaman Batı karşısında ezilip büzülmesinin gereğine inanan kişilere aittir. Onlar Batılı emperyalist düşüncenin ters yönden uzantıları olagelmişlerdir. İşte bu nedenle Geceyarısı Ekspresi günlük basınımızda bu yönüyle eleştirilmemektedir.

Peki filmle ilgili koparılan yaygaranın nedeni nedir? Burjuva basını oklarını belki olayın kahramanı için biraz abartılmış ama Türkiye halkının hiç de yabancısı olmadığı gerçeklere yöneltmiştir. Filmin akışı içinde gözüken bu gerçekler nelerdi? Birincisi, poliste işkence. Bunun gerçeklere uymadığını kim söyleyebilir? Hangi devrimci, hangi işçi ve köylü bugüne kadar girdiği polis karakolundan, şubeden, jandarma karakolundan işkence görmeden, en azından birkaç falaka yiyip, çok sayıda küfür işitmeden çıkabilmiştir. Bu ülkede çok sayıda insan polis işkencesinde canlarını kaybetmiş veya sakat kalmıştır. Yalnızca son üç, beş yılın ortaya çıkan olayları bunların kanıtı değil midir?

Geceyarısı Ekspresi'nin konusu içinde başka neler vardır? Poliste rüşvet, cezaevlerinde işkence, akıl hastahanelerinin akıl almaz durumları vb. vb. Bütün bunlarda gerçek değil midir? Belki film ayrıntılarda bazı yanlışlıklara düşmüş veya seyircinin duygularını çıkarmak için bazı yönlerini abartmıştır. Ama bütün bu noktaların kökten gerçeğe aykırı olduğunu söyleme olanağı var mıdır? Türkiye'de de bütün kapitalist ve revizyonist ülkelerde olduğu gibi birçok kapıyı açan sihirli anahtarın adı rüşvettir. Bu anahtar polis karakolunda da, gümrük kapısında da, çoğu kez mahkeme kapısında da işe yarar bir araçtır. Günlük burjuva basını sözkonusu film nedeniyle bir kez daha ortaya çıkan bu gerçeği ne kadar çırpınırsa çırpınsın elbette gizleyemez.

Ya cezaevlerinin durumu? Peki bunda eleştirecek ne vardır? Bir yatakta üç kişinin yattığı, hastalığın, bakımsızlığın, işkencenin kol gezdiği yerlerdir Türkiye cezaevleri. Buralarda insanlar eğitilmez, tersine yeni suçlar işlemek için madde yaratılır. Esrar ve diğer tüm uyuşturucu kaçakçılıkları çoğu kez cezaevi yönetimlerinin bilgisiyle kök salar. Hatta bunlar cezaevi yönetimleri için bir ticaret meta, yeni bir gelir kapısıdır.

Peki ya akıl hastahaneleri? Bunlar için yeni bir şey söylemeye hiç gerek yok. Çünkü Bakırköy hastahanesinin durumunu günlük basın bir ay önce çarşaf gibi resimlerle kendisi deşifre etti.

O halde bütün bu yaygara neden yapılmaktadır? Başlıca nedeni Türkiye'deki zulmü, burjuva-feodal düzenin iğrenç yönlerini gizleyebilmek için. Bir de kamuoyunun gözlerini başka hedeflere yönlendirmek için. Bu kalemşörlerin iyi niyetine inanmak için ortada hiç bir neden yoktur. Türkiye gerçekleri konusunda bu kadar hassas olanlar polis hafiyesi gibi bir filmin peşinde koşmak yerine polis şubelerini, zindanları, jandarma karakollarını, devlet kapısındaki rüşveti gözleselerdi daha çok gerçekle karşılaşırlardı. İki ayda bir film üzerine yazdıklarını on yıllardır polisteki işkence rüşvet, zindanlardaki zulüm üzerine yazmayanların iyi niyetinden nasıl sözedilebilir?

Geceyarısı Ekspresi filminden bir sahne. Bunlar Türkiye'de olmuyor mu?

Televizyonda bir oyun!

"Oyunun Kuralları"nda ne anlatıldı?

Geçtiğimiz hafta televizyonda Sigmound Lenz'in yazdığı Aziz Merter'in televizyona uyarladığı "OYUNUN KURALLARI" adlı bir oyun gösterildi. Birkaç gün önceden büyük burjuva basının geniş bir biçimde reklam ettiği oyun içinde yaşadığımız siyasi dönemin olaylarına da açıklık getirmek istemesinden dolayı ilginçti. Bu amaçla sahnelenen oyun zaman zaman orjinal metninden de bilinçli olarak uzaklaştırılmıştı.

Oyun faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü bir ülkede hükümet binasından çıkmakta olan diktatöre başarısız bir suikast girişimiyle başlar. Suikast sırasında başkanın özel muhafızı öldürülür, suikastçı yakalanır. Ve işkenceye çekilerek bağlı olduğu örgüt ortaya çıkarılmaya çalışılır. İşkenceciler suikastçinin direncini kıramayınca bu kez başka bir yolu denerler. Toplumun çeşitli kesimlerinden toplanan dokuz kişi (işçi, köylü, öğrenci, doktor, bankacı, büyük bir otel sahibi, aydın, şoför ve bir yayınevci) suikasti düzenleyen kişi ile aynı hücreye kapatılır. Olayla hiç bir ilgisi olmayan bu dokuz kişi suikastçiye kiminle ilişkisi olduğunu söyletmeye çalışacaklardır. Aksi halde hiç biri dışarıya çıkamayacaklardır. Uzun bir uğraştan sonra onlar da başaramazlar. Herkesin uyuduğu bir sırada hücrede bulunan ama oyunda kimliği açıklanmayan bir kişi suikasti düzenleyen devrimciyi öldürür ve tümü başkan tarafından serbest bırakılır. Ancak dört yıl sonra iktidar değişmiş reformcu bir hükümet başa geçmiştir. Yeni iktidar eski cinayetlerin soruşturmasının yanında bu olayı da incelemek için cinayetin sorumluları olarak dokuz kişiyi yeniden toplar. Aynı kişiler bu kez de aralarındaki katili bulmak için uzun bir tartışma sürdürürler. Filmin başından beri kararsızlık içinde olan aydın şüphe ve bunalım içinde intihar eder ve oyun devrimcinin katlinden herkesi sorumlu tutan bir mesajla son bulur.

Oyunun televizyonda sahnelenmesi için seçilen zaman ve uyarlama günümüzün gerçekleriyle paralellik taşıdığı için ilginçtir. Televizyon oyunu orjinal metin olarak burjuva reformcu görüşün ve uyarlama olarak da CHP reformizminin olaylara bakış açısını yansıtmasından dolayı da içinde yaşadığımız dönem açısından önem taşımaktadır.

DEVRİMİN TEK MİHRAKI!

Her şeyden önce oyun yalnızca üç siyasi mihrakın varlığından yola çıkmaktadır. Faşizm, onun karşısında bireyci mücadele yolunu seçmiş ve başarısızlığa mahkum küçük-burjuva devrimciliği ve muzaffer reformculuk! Dünyanın her yerinde faşizme karşı mücadelenin yalnızca bu iki mihraktan ibaret olmadığı bilinmektedir. Bütün ülkelerde komünist hareket bu zulüm düzenine karşı halkın ve mücadelenin en ön safında yürümekte ve faşizme ölümcül darbeyi o vurmaktadır. Oyunu sahneye koyanlar kitlelerden kopuk maceracılığı devrimin ve devrimci mücadelenin simgesi yapmakla reformculuğu bir kat daha yüceltmek, devrimi reformculuğun yanında küçültmek amacını taşımaktadırlar. Böylece faşizme karşı mücadelenin başka bir alternatifi olmadığı düşüncesi de vurgulanmak istenmektedir.

KABA PARLEMENTARİZM

Oysa küçük-burjuva ihtilalciliğinin çıkmazından, kitlelerden kopuk ve onlara yabancı ve doğal olarak onların bu harekete karşı duyduğu olumsuzluğu ve hoşnutsuzluğu ön plana çıkararak tek doğru yolun parlamenterizm olduğu düşüncesini de en temel öğe olarak işlemektedir. Oyunun akışı içinde reformculuğun parlamenterist yolunun faşizme karşı kazandığı sözde zafer ve oyunun belli başlı olumlu tiplerinden biri olan öğrencinin (daha sonra yargıç) uzun konuşmalarıyla bu görüş pekiştirilmeye çalışılmaktadır. Oyunun bu akışı hiç bir siyasi eğitimi olmayan insanları dahi rahatsız etmektedir. Ordusuyla, zindanlarıyla, hukuku ile ayakta duran diktatörlük seçim yoluyla yıkılmış ve reformcu iktidar hukuken hesap sormaya başlamıştır. Üstelik oyun içinde reformculuğun suya sabuna dokunmayan barışçıl toplantılar dışında, her türlü kitle hareketi ve küçük- burjuva önderlik altında da olsa faşizme karşı yığın eylemleri karalanmakta ve mücadeleye hiç bir katkısı olmadığı görüşü empoze edilmektedir.

DEVRİME KARŞI GÜVENSİZLİK

Televizyonda gösterilen oyunda devrime ve devrimci güçlere karşı güvensizlik de körüklenmektedir. Suikastçi ile beraber aynı hücreye kapatılan dokuz kişiden halk saflarını temsil eden kişiler devrimci tipe güven duymamakta, onun ne dediğini veya hangi amaçlar uğruna mücadele ettiğini dahi kavrayamamaktadırlar. Oyunun devrimci tipi bireysel terörü tek yol olarak gören bir küçük-burjuva devrimcisidir. Kitle mücadelesi diye bir anlayışı yoktur, halktan kopuktur, amaçlarını dahi onlara kavratabilmiş değildir. Ama zaten oyuna bu tip reformculuğun yolunu doğrulamak için özel olarak yerleştirilmiştir. Devrimin simgesi halkın güven duymadığı, onunla hiç bir yakınlığı olmayan bir suikastçidir. Yazar ve oyunu sahneleyenler böylece bir taşla iki kuş vurmakta, bir yanda devrimi karalamakta öte yanda solun tek doğru mihrakının reformculuk olduğu düşüncesini işlemektedirler.

SINIF TEMELİ

Oyunun Kuralları" adlı filmde tiplerden yalnızca bazıları hayattaki gerçek sınıf temellerine oturtulmuştur. Banker, otel sahibi, büyük burjuvazinin çıkarlarını temsil etmekte ve devrimci gence karşı kin ve nefret duymaktadırlar. Birkaç aydın ise bir yandan devrimci ile beraber olmak istemekte, öte yandan ondan ayrılmaktadırlar. Ancak işçi, köylü, şoför gibi emekçiler hiç bir şekilde kendi sınıf çıkarlarını savunmamakta, bunları bilmemekte ve hatta bu nedenle bazıları devrimci gence en sert biçimde davranmaktadır. Gerçekte burjuva dünya görüşü ile şartlanmış birçok emekçi çevremizde bulunmaktadır. Ama özel olarak sınıf farklılığını belirtmek amacıyla seçilmiş tiplerden niye bazıları kendi çıkarlarını savunmamaktadır? Bu da elbette burjuva reformcu dünya görüşünde yatmaktadır. Kendi sınıf çıkarlarını bilmeyen, onlar için mücadele etmeyen kişilerin yanına gökten zembille bir reformcu iktidar inmekte ve dertlerine çare bulmaktadır.

Devrimci genci boğarak öldüren gerçek katilin oyunun sonunda açıklanmaması ve herkesin zanlı olarak bırakılması da aynı düşüncenin ürünüdür. Hatta oyunun içinde şoför devrimci gence en kötü davranan kişi olduğu için bütün oyun boyunca şüpheler onun etrafında toplanmaktadır. Ama gerçek hayatta devrimin en büyük düşmanları kimlerdir? Kimler devrimi boğmak ve faşizmi ayakta tutmak istemektedir. İşte oyunun muğlak bıraktığı sorulardan biri de budur.

Oyunun Kuralları'ndan bir sahne

FAŞİZME KARŞI HALKIN BİRLİĞİ

Oyun halkın faşizme karşı birliği açısından da son derece olumsuz bir etki peşindedir. Halk sınıflarını temsil eden tipler başta olmak üzere herkes cezaevinden çıkmaktan başka düşüncesi olmayan bireyci ve çıkarcı kişilerdir. Kimse kimseye güven duymamaktadır. Oyun bu yönüyle şüpheciliğin ve ihbarcılığın propagandasını yapmaktadır. Halkı simgeleyen kişiler bütün oyun boyunca birbirine düşmekte, aralarında birlik sağlayamamakta hatta çatışmaktadırlar. Sahneye konan oyunda en güçlü birliği iki büyük burjuva, banker ve otel sahibi temsil etmekte, bunlar çoğu zaman halktan diğer kişileri de yanlarına çekerek güçlü birliğin zalimlerin birliği olduğu teması işlenmektedir.

Oyun her yönüyle faşizme karşı mücadelenin büyük önem taşıdığı günümüzde kitlelerin bilincini çarpıtmak, onları mücadeleden alıkoymak amacını taşımaktadır. Bütün yönleriyle olumsuzluk örneğidir. Ne faşizmi ne de onunla mücadele yolunu aydınlatmaktadır. "Oyunun Kuralları"nda anlatılan CHP'nin burjuva reformcu yoludur. Ama her yaşadığımız gün, onun çıkmazını daha açık olarak gözler önüne sermiyor mu?

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

Tüm-PTT-Der: "PTT emekçilerinin örgütlenme hakkı gasbediliyor"

TÜM-PTT-DER basına yaptığı bir açıklamada PTT emekçilerinin örgütlenmesinin önüne çeşitli engeller çıkarıldığını bildirmiştir. Açıklamada şunlar söylenmektedir:

"Son günlerde PTT idaresinde personel üzerinde baskı yoğunlaşmıştır. Gerek gerici basında çıkan yazılarda, gerekse yöneticiler tarafından yayınlanan genelgelerle emekçilerin anti-demokratik uygulamalara karşı, çalışma koşullarının düzeltilmesi için mücadeleleri bastırılmak istenmektedir. PTT içerisinde sürgün ve kıyımlar için çeşitli bahaneler hazırlanmaktadır.

Bunların sonuncusu 21 Eylül 1978 tarihli 32360 sayı ile yayınlanan tamimdir. PTT emekçilerinin sorunlarını tartışmak için yaptıkları toplantılar "illegal" toplantılar olarak gösterilmekte personelin örgütlenmesi engellenmeye çalışılmaktadır. Ve bu zemin üzerinde sürgün ve kıyımlara hazırlanılmaktadır. Personelin demokratik derneklere üye olmaları yasaklanmaya çalışılmaktadır.

Oysa derneğimiz TÜM-PTT-DER, PTT yönetmeliğinin 79. maddesine ve 1630 sayılı dernekler yasasına göre kurulmuş bir dernektir. Yöneticileri ve dernek yeri herkes tarafından bilinmektedir.

Derneğimiz çeşitli zamanlarda dernek lokalinde ve idarecilerden gerekli izni alarak işletme yemekhanelerinde üyelerin sorunlarını tartışmak, tespit etmek ve gerekli yerlere bildirmek üzere toplantılar yapmıştır. Ve işletme yemekhanesinde yapılan toplantıya idarecilerin bir kısmı da katılmıştır. Bütün bu çalışmaların "militanlar" tarafından yürütülen "illegal toplantılar" olarak ele alınmasındaki kasıt açıktır: Yasal olan derneğimizi kapattırmak ve personelin örgütlenme hakkını gasbetmektir.

Derneğimiz bütün bu uygulamalara karşı mücadele edecek üyelerinin ve PTT emekçilerinin ekonomik demokratik haklarını savunmaya devam edecektir.

PTT emekçilerinin örgütlenme hakkı gasbedilemez."

Egemen sınıfların CHP reformistleri eliyle hazırladıkları

Yeni baskı tedbirlerine hayır!

Bir yandan faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları, resmi ve sivil faşist güçler cinayet ve saldırılarına devam ederken, bir yandan da, egemen sınıflar ve onların çeşitli türden temsilci ve sözcüleri 'anarşinin önlenmesi', 'siyasi istikrarın sağlanması' için yeni siyasi alternatiflerden bahsetmeye, bunların koşullarını yaratmak için bir dizi çalışma yürütmeye başladılar.

Egemen sınıflar ve onların sözcüleri bugün siyasal özgürlüklerin çok olduğundan 'anarşinin temelini burada aramak gerektiğinden bahsetmeye başlamışlardır. 'Anarşinin önlenmesi' için de 'siyasi özgürlüklerin kısıtlanması' gerektiğini savunmaktadırlar. Ve 'çözüm yolları'nı da buna uygun olarak hazırlamakta, bu temelde kamuoyu yaratmaya çalışmaktadırlar.

Bunun için komprador patronlar ve onların sözcüleri, artık bugün CHP hükümetinin 'anarşiyi önlemede yetersiz hale geldiğini' söylemekte, 'anarşinin' ya bir askeri dikta ile, ya da AP ile CHP arasında bir 'işbirliğinin kurulması' ile önlenebileceğini belirterek, gazetelere demeç üstüne demeç vermektedirler.

Fakat onlar bu alternatifleri ellerinin altında bulundurmak ve gerektiği zaman kullanmak üzere, bugünkü koşullarda CHP hükümetinin önüne yeni direktifler sunmaktadırlar. 'Anarşinin önlenmesi için', 'devlet gücünün daha çok kullanılması' ve 'bazı yasaların yeni baştan düzenlenmesini' istemektedirler.

Zaten egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak iş başına gelmiş olan CHP reformistleri bu direktiflere hemen sarılmakta, halka karşı her gün yeni yasalar çıkarmakta, yeni kararlar almaktadırlar. Ve bütün bunları da kendisine demokrat diyen bay köşe yazarlarının ve revizyonistlerin de yardımıyla faşist saldırganlara karşı alıyor lamış havasına büründürmektedirler.

Zaten uzun bir süreden beri CHP reformistleri eliyle egemen sınıflar ülkede ilan edilmemiş sıkıyönetim uygulamaktadırlar. CHP'li İçişleri Bakanı tarafından 'sivil sıkıyönetim' olarak adlandırılan bu uygulama ile, halkın kullanabildiği kısmi ekonomik, demokratik ve siyasi haklar gittikçe kısılmakta, demokratik kitle örgütleri, devrimci basın vb. üzerinde baskı ve saldırılar yoğunlaştırılmakta,'as keri tatbikat' adı altında Kürt ulusu ve yoksul Kürt köylüleri üzerinde toplu milli zulüm provaları yapılmaktadır. Büyük şehirlerin sokaklarında mavi bereliler, askeri cemseler cirit atmakta,militarizm giderek güçlendirilmektedir.

Bütün bunlar 'anarşi ve terör' karşıymış gibi gösterilmektedir. CHP reformistleri ve onların destekçileri, ve faşist kurumlarına dayanarak, MİT'e, Siyasi Polise, Jandarma Komando Birliklerine ve Kontr-gerillacılara dayanarak faşist saldırganla ra karşı, MHP'li faşistlere karşı tedbir alacakların nın demagojisini yapmaktadırlar. Emekçi halka karşı alınan tedbirleri ve yeni yasal düzenlemeleri faşistlere karşıymış gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Egemen sınıfların CHP reformistlerine dayattıkları tedbirlerin geçtiğimiz hafta içinde Bakanlar Kurulunda görüşülerek karara bağlandığı ve alınması düşünülen 'yasal tedbirlerin' önümüzdeki dönemde parlamentoya sunulacağı açıklandı. Buna göre bazı yasalarda değişiklik yapılması öngörülmektedir. Üzerinde değişiklik yapılacağı açıklanan yasalar şun lardır: Ceza Mahkemeleri Usulü Kanunu, İller İdaresi Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, Dernekler Kanunu, Ateşli Silahlar Kanunu ve Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu.

Egemen sınıflar ve onların politikasını şaşmaz bir şekilde uygulayan CHP hükümeti, bu yasa değişik likleriyle gerçekleştirebilirse, Devlet Güvenlik Mahkemelerini yeni bir biçim altında hortlatmış olacaklardır. Valiler, illerin 'sivil sıkıyönetim'ko mutanları haline getirilecektir ve ilerde sıkıyönetim uygulanması daha kolaylaşacaktır. Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununu değiştirerek, toplantı, yürüyüş, miting vb gibi kitle eylemlerini yasaklamaya, demokratik kitle örgütlerinin kapısına da birer kilit asmayı hesaplamaktadırlar.

CHP hükümeti, Sivil Savunma Teşkilatını organize ederek daha iyi bir şekilde devreye sokmaktadır.

Böylece egemen sınıflar bir yandan mevcut devleti ve onun militarist kurumlarını daha da faşistleştir meyi ve korumayı amaçlarken, bir yandan da işçi sınıfının ve emekçi halkın yüzyıllar süren bir mücadele sonucunda kan dökerek ve can vererek kazandığı bazı mevzileri bir çırpıda ve CHP reformistlerinin eliyle yok etmeye çalışmaktadırlar.

Bütün bunlar bugüne kadar faşist MC iktidarının yapmak için uğraştığı, ama halkın mücadelesi karşısında başarılı olamadığı tedbirlerdir. Egemen sınıflar bugün bu tedbirleri reformist CHP iktidarı eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Ve CHP reformistleri ve onların destekçileri, halka karşı, halkın mevcut kısmi özgürlüklerine karşı yönelen bu saldırıları gözlerden gizlemeye, bunları faşistlere karşıymış gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Ama muzrak çuvala sığmamakta, CHP reformistlerinin izlediği politikanın kime hizmet ettiği bugün artık açık-seçik görülebilmektedir. Onların yüzlerine astıkları asma yaprağı düşmüştür.

Emekçi halk kitleleri bütün barikatları aşarak, kısmi de olsa mevcut ekonomik, demokratik ve siyasi haklarına yönelen saldırıları boşa çıkaracak ve bu mücadele içerisinde yeni mevziler kazanacaktır.

Vedat Yılmaz'ın

Baş.ta.sa.8'de

ve Halkın Yolu grupları arasındaki sürtüşmeler şiddetlendi. Her iki grup da kitle siyaseti izlemiyor, sorunları kitlesel temelinde çözmek yerine grup savaşlarını körüklüyorlardı. Kars halkının dışında gelişen olaylarda sahnede yalnızca iki grubun taraftarları yer aldı ve olaylar ardı ardına gelişti.

İlkin Devrimci Yol taraftarları Halkın Yolu'nu hedefleyen bir bildiri yayınlayarak işe başladılar. Yayınlanan bildirinin altında SGB'ninde imzası bulunması Devrimci Yol'cuların bir zaafı teşkil ediyordu ve bu onun revizyonizmle uzlaşmasını derinleştirmekteydi. Daha bildiri dağıtılırken Devrimci Yol taraftarları bir Çimse-İş yetkilisini kurşunladılar. Olay üzerine Çimse-İş bir bildiri yayınladı. Bu bildirinin dağıtılmasını engelleyeceklerini belirten Devrimci Yol taraftarları, bildiri dağıtanlara saldırıya geçtiler. Bildiri dağıtanların kaçmasına rağmen bu kişiyi hedef gözeterek açtığı ateş sonucunda Halkın Yolu taraftarı Vedat Yılmaz boynundan aldığı yara sonucu kaldırıldığı hastanede öldü.

OLAY SONRASI

Olayların öncesinde olduğu gibi sonrasında da proleter devrimciler üzerlerine düşen görevi yerine getirdiler. Onlar, halk güçlerinin kin ve nefret temelinden kaynaklanan çatışmalarının anlamsız karşı-devrimin oyununa geldiklerini belirterek bu noktanın aşılması için bir toplantı yapmayı önerdiler. Bunun üzerine DEV-GENÇ'te tüm halk güçlerinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda Devrimci Yol ve Halkın Yolu dışındaki tüm halk güçleri olayı kınadıklarını belirterek bu grubun da sorumsuz davranışlar içinde olduklarını vurguladılar. Olayın baş sorumlusunun Devrimci Yol içindeki başıbozuklara ait olduğunu belirten tüm devrimciler Devrimci Yol ve Halkın Yolu taraftarları ile görüşülmesinin gerektiği konusunda ortak bir karara vararak dağıldılar.

Proleter devrimciler iki grup arasında süregelen bu türden çatışmaların giderilmesi için aktif bir görev üstlendi. İlk olarak Halkın Yolu taraftarları ile konuşuldu. Halkın Yolu taraftarları cinayeti işleyenlerin Devrimci Yol içinde olduğunu, Devrimci Yol'un ajan provokatörler içinde olduğunu, Devrimci Yol'un ajan provokatörleri teslim etmesi gerektiğini aksi halde hiç bir şeyin çözülmeyeceğini savunarak bunun aksi halde ise Devrimci Yol'un Kars'daki militanlarını açığa çıkaracaklarını belirttiler.

Devrimci Yol taraftarları ise Çimse-İş imzalı bildiriyi dağıtmanın en tabii hakları olduğunu, bildiri dağıtılmasının bilinçli olarak olay çıkarma girişimi olduğunu, olayın kendi kontrollerinden çıkması ile oluşan bir olayın doğduğunu söylüyorlardı.

Görüldüğü gibi her iki grup da olayların sonuçlarını aşmak için bir somut öneri getirmiyordu. Ve esasen bu tarafların ardından gruplar savaşı körükleniyordu.

HALKIN YOLU TARAFTARLARI ELEŞTİRDİKLERİ SİLAHLA DEVRİMCİ YOL TARAFTARLARINA SALDIRIYOR

Daha toplantı sürerken Halkın Yolu taraftarlarından bir kişi Devrimci Yol'un bir mahalle derneğini basarak içerdekileri tartaklamış ve toplantının tartışma ortamını bozmuştur.

Bu da göstermektedir ki, Halkın Yolu'nun Devrimci Yol'a yönelttiği eleştirilerin içi boştur. Halkın Yolu taraftarları da aynı düşünceleri gibi kitleyi kurşunlamaktadır. Halkın Yolu taraftarları halk muhalefetine dayanmak yerine çareyi bireysel terörüne başvurmada bulmuştur. Ancak proleter devrimciler kendilerine Halkın Yolu taraftarı diyen ve son tahlilde halk güçlerini bölmeyi hedefleyen bu kişileri şiddetle eleştirmişlerdir. Bu

kişilere doğacak bir olayın karşısında ilkin proleter devrimcilerin bulunacağı sert ve kesin bir dille anlatılmıştır.

KARSLI PROLETER DEVRİMCİLER OLAY ÜZERİNE BİR BİLDİRİ YAYINLADILAR

Proleter devrimciler Kars'ta cereyan eden olaylar sırasında her zaman halk güçlerinin birliğini savundular ve her fırsatta olaylardan en geniş kitleyi haberdar ederek, onların düşüncelerini aldılar.

Olaylarla ilgili olarak yayınlanan bildiride şu noktalara dikkat çekilmektedir.

(...)

"Devrimciler halk için ve halkla bütünleşerek mücadele ederse bu oyunları açığa çıkaracak ve onların heveslerini kursaklarında koyacaktır. Halktan kopuk kin ve öfkeye dayalı her eylemin kötü sonuçlar doğuracağı ve karşı-devrimin sultası altına gireceği gelinen bu noktada bir kez daha kanıtlanmıştır.

(...)

"Yukarıda iddia ettiğimiz gibi halk güçlerinin devrim saflarına katılmasını istiyorsak,onları eleştiri, özeleştiri ve ikna yöntemleriyle eğitmeli ve mücadelemizi bu yöne kanalize etmeliyiz.

(...)

"Bugün MİT,Kontr-gerilla, MHP ve ÜGD gibi karanlık güçlerin yüzlerini güldürecek provokasyonlara alet olmayalım, engel olalım. Halk düşmanı köpeklerin heveslerini kursaklarında koymak her devrimcinin görevidir. Olaylardan dersler çıkararak halk güçlerinin birliğini savunmak Kars'taki mücadelenin somut bir hedefidir."

Halk güçlerinin arasına şu ya da bu şekilde düşmanlık tohumları ekmenin hiç kimseye yarar getirdiği görülmemiştir. İşte Aydınlık karşı-devrimci siyasetinin geldiği ibret verici nokta.Halk güçleri arasında olmadık tertiplerin yeminli takipcisi Aydınlık-TİKP çizgisi artık bir cinayet şebekesi haline gelmiştir. Kendine devrimci diyen, kendini halk güçleri arasında sayanların Aydınlık-TİKP çetesinin uyguladığı yöntemleri terk etmeleri devrimci bir sorumluluktur.

AGİM POPA

Baş.ta.sa.5'de

kilerin kesin bir şekilde uygulanmasına dayanmaktadır. Gerek AEP'in gerekse de kardeş Marksist-Leninist partilerin, iyice bildikleri çok sayıda delil, Çin yönetimi için, bu partileri kabul etmekte ve bu partilerle bağ kurmakta esas kıstası, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin benimsenmesi değil, fakat Çin çizgisinin benimsenmesi olduğunu göstermektedir. Ortak çıkarlarla ilgili meselelerde açık ve samimi tartışmalara katılmaması, kardeş partilere en barbar saldırılar ve durmadan kendi anti-Marksist görüşlerini kabul ettirme çabaları, Marksist - Leninist partilerle ilişkilerde revizyonist Çin yönetiminin temel özelliğidir. Bunların hepsi, Çin revizyonistlerinin Marksist -Leninist komünist partilerin birliğinin ve proleter enternasyonalizmin yemin düşmanları olduklarını göstermektedirler. Çin revizyonistlerinin bölücü tutumları ve davranışlarının tersine ve onlara karşı mücadele içinde Marksist-Leninist partiler, saflarındaki ve genel olarak bütün Marksist -Leninist hareket çerçevesinde birliği ve işbirliği daha da sürekli güçlendirme çabalarını sürdürmektedirlerdır. Marksist-Leninist hareket birlik ve işbirliği için mücadelede bu mücadeleye uygun olan biçimler bularak küçük olmayan bir tecrübe kazanmıştır. Gelecekte pratik gerekli şartların yaratıldığında Marksist-Leninistlerin genel uluslararası toplantıları da dahil, diğer temas, birlik ve işbirliği biçimleri de görülecektir.

AEP' e gelince o, gelecekte de proleter enternasyonalizmi temelinde Marksist-Leninist birliğin güçlendirilmesi, savunulması ve çelikleştirilmesi için en büyük tutarlılıkla mücadele edecektir. Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi, Emek Partimiz Marksist-Leninist hareketin ve emperyalizme ve revizyonizme karşı büyük devrim ve halkların özgürlüğü davasının zafere ulaşması için bütün mücadele edenleri vargüçleri ve imkanlarıyla destekleyecektir.

Elazığ

Baş.ta.sa.4'de

lunda birleşen işçiler, üç günlük direnişten sonra 200 liralık günlük ücret isteğini patrona kabul ettirdiler. Şimdi onlar, sendika, sigorta, iş güvenliği ve diğer talepler uğruna mücadele yürütmeye hazırlanmakta, emekçilerin birliği karşısında duran her türlü engelin yıkılacağını haykırmaktalar.

HALKIN KURTULUŞU

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/4 DAİRE 2 ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO. 10/4 SULTANAHMET - İSTANBUL YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Sivil sıkıyönetim için sivil savunma örgütü

Sözde anarşi olaylarına karşı yeni yasal ve idari tedbirler hazırlayan hükümet,birçok yeni tasarının yanında bütün bakanlıkların içinde örgütlenmiş olan "Sivil Savunma Teşkilatı"ndan da daha etkin bir biçimde yararlanmayı planlamaktadır. Faşist cinayet şebekelerinin her cinayetinden sonra anarşiye karşı yeni tedbirler alınacağından söz eden hükümet üyeleri bir kez daha faşist çeteler yerine elini halkın demokratik haklarına uzatmaktadır.

CHP hükümeti, "Sivil Savunma Örgütü"nün başına THY'nin Genel Müdürü ve 12 Mart'ın Erim hükümetinin bakanlarından Selahattin Babüroğlu'nu getirmektedir. Basına açıklanan hükümet bildirisinde Sivil Savunma Örgütü'nün daha sıkı bir biçimde örgütleneceği ve örgütün anarşiye karşı kullanılacağı bildirilmiştir.

Sivil Savunma Örgütü, bütün resmi devlet dairelerinde hatta yerleşim yerlerinde örgütlenmiş, her devlet dairesinde ne yaptığı meçhul adamları olan ve sözde yabancı bir saldırıda sivil savunma hizmeti yapacak olan bir örgüttür. Devlet dairelerindeki sivil savunma uzmanı adı verilen bu örgütün personeli büyük çoğunlukla emekli subay ve polislerden oluşmaktadır. Sivil Savunma örgütü ve onun çeşitli alanlardaki personelinin MİT'e bilgi sağladığı ve MİT için düzenli raporlar hazırladığı bilinmektedir. Resmi dairelerde hiç bir somut görevi olmayan sivil savunma uzmanlarının memurlar hakkında bilgi toplayıp, fişlediği de herkes tarafından bilinmektedir.

Ayrıca Sivil Savunma Örgütü'nün 12 Mart döneminde yalnızca haber toplama ile yetinmediği birçok personelin çeşitli tertip ve işkencelere katıldığı da 12 Mart sonrasında açığa çıkmıştır.

Ecevit hükümetinin Sivil Savunma örgütünü güçlendirme planı, memurların daha sıkı izlenmesi, daha düzenli fişlenmesi ve "sakıncalıların" devlet dairelerinden uzaklaştırılması anlamına gelmektedir.

MHP'ye ait

Baş.ta.sa.1'de

li faşistler, Malatya'da, Sivas'ta olduğu gibi esnafın dükkanlarına saldırdılar. 30 dükkanı tahrip ettiler. Zarar 15 milyon lira. Faşist caniler, İstanbul Fatih Halkevi'ne bomba koydular. Kurtalan Halk Kültür Derneği Başkanı'nı katlettiler. CHP Ayvalık ilçe sekreterini ağır yaraladılar.

DOSYALAR BİR BİR ORTAYA DÖKÜLÜYOR

Proleter devrimciler, bütün bu cinayetlerin arkasında sivil ve resmi faşist yuvaların yattığını uzun zamandır açıklıyorlar. Nitekim Ankara'da 6 genci katledenlerin MHP li faşistler olduğu,yaralı olarak kurtulan genç tarafından açıklandı.İstanbul'da belediye otobüsünden kaçırılan iki yurtseveri katledenin gene MHP' li Cengiz Ayhan olduğu belgelerle belirlendi. MHP'li arkadaşı Ferhat Tüysüz yakalandı. Örnektepe'de iki yurtsever devrimciyi öldürdüklerini itiraf etti. Niğde Aksaray'da halka saldıran 37 MHP'li tutuklandı. Dört yurtseveri öldüren MHP Şişli Gençlik Kolu Başkanı idam talebiyle yargılanmaya başladı. Ankara' da Balgat'ta otobüse ateş edip halkı katleden dört MHP'li faşist yakalandı. Bu arada Zeytinburnu MHP başkanının oğlunu öldüren MHP'li şoför, cinayeti yanlışlıkla işlediğini söyledi. Mart ayında öldürülen savcı Doğan Öz'ün katilinin bir MHP'li olduğu belgelendi. Ordu malı dinamitler, bombalar faşistlerin üzerinde yakalanmaya başlandı.

MHP'NİN CİNAYETLERİ BELGELENİYOR

Bütün bunların gösterdiği gibi, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD faşist cinayet yuvaları arasındadır.Halk kitleleri MHP'nin ve bağlı kuruluşların kapatılmasını istiyor. Cinayetleri açığa çıkan MHP ise, bir yandan bütün bu faşist canilerin kendisiyle ilgisi olmadığı yalanını savunuyor. İnananan varsa. Diğer yandan da halkın nefretinden korkarak demagojiyi artırıyor. MHP Başkanı Alpaslan Türkeş, bütün MHP yöneticileri için silah istedi. Kitle katliamlarında kullanılan silahların tetiğini sanki MHP'li faşistler çekmiyormuşçasına yüzsüzlük yapıldı. Günlük gazetelerde boy gösteren faşistler, sanki silah eğitimini MHP binalarında yapmıyorlarmış gibi!

MHP yöneticileri sıkıştıkları köşeden sıkıyönetim çığlıkları atmaya başladılar. Acaba Kontr-gerilla ve MİT içindeki faşistlere mi güveniyorlar? Bununla da yetinmediler. Yönetimin doğrudan doğruya orduya bırakılmasını isteyen sesler yükseldi. Ordu içindeki Kontr-gerilla, MİT ile ilişkili faşist kliklere güveniyor olmalılar. MHP'li faşistler açığa çıkıyor. Bir kısmı yakalanıyor. MHP yönetimi sıkıyönetim, ordunun başa gelmesi gibi öneriler getiriyor. Faşist terörün yoğunlaştırılmasını sistemli hale getirmek istiyor.

GEÇMİŞTE FAŞİST DEMAGOJİ

MHP yönetimi, "bize silah verin" diyerek masum görünmek istiyor. Türkeş, demagojide eski deneylerinden yararlanmaya çalışıyor. Nitekim Türkeş, 19-20 Aralık 1975'te Günaydın gazetesinden Can Pulak'la yaptığı görüşmede şunları söylüyordu: "Ülkücülerin mücadelesi kendi halindeki öğrencilerle değil, komünist militanlarladır. Ülkücü ihtiyaç duyarsa milli silahını kullanır. Çoğu Karadeniz yapısı veya MKE ruhsatlı silahlardır bunlar." Hem de, kendisini, savunma halindeki masumlar gibi gösteriyordu: "Birkaç yıl öncesine kadar ülkücü gençler var mıydı ortada? Komünist militanlar ülkede cirit atmaya başlayınca haliyle teşkilatlandılar." Gene aynı masum sözler:"Tatillerde gençlerimizin dinlenmeleri, spor yapmaları ders çalışmaları için böyle kamplar açmıştık". Ama aynı günlerde Türkeş' in yolladığı bayram kartlarında şunlar yazılıydı: "Davadan dönenleri vurun. Ben dönersem beni de vurun."

Türkeş'in açtığı "kültür ve eğitim" kamplarının yetiştirdiği faşist caniler şimdi doğrudan doğruya otobüslere ateş açıyor. O, sözde milli silahlar taşıyan "gençler" şimdi binlerce, dinamit, otomatik silahlarla yakalanıyor. Hemen arkasından da cinayetlerini itiraf ediveriyor. Türkeş'in 1975'teki sözleri, MHP'li faşistlerin cinayetlerine örtü oldu. Bugün de Türkeş'in sıkıyönetim isteği, silah ruhsatı talebi açığa çıkan canilere örtüdür. MHP'li faşistlerin halkın kendilerinden hesap sormasından duydukları sonsuz korkudur.

MHP'YE HOŞGÖRÜYLE BAKMANIN ANLAMI NEDİR?

Faşist terör ve onu gizlemeye çalışan faşist demagoji bugün artık iyice açıktır. Proleter devrimciler bütün faşist cinayet yuvalarının dağıtılması için uzun zamandır mücadele ediyorlar.MHP,bu yuvalardan birisidir. Ona hoşgörüyle bakmak, cinayetlerine sessiz kalmak ne anlama geliyor? Arada sırada "sağ terör"den söz eden CHP yönetimi, faşist cinayet yuvalarından birisi olan MHP'yi niçin geçiştiriyor? İşte açığa çıkanlar. İşte yakalanan faşistler, belgeler. "Anarşi" edebiyatı, MHP'nin demagojisinin sürmesine yaramıyor mu? Halka saldıranları yüreklendirmiyor mu?

Otobüs ve evlerden adam kaçırmaktan, tren istasyonlarına bomba koymaya kadar faşist cinayet yuvalarının ortak eylemlerinin gizlenecek yeri kalmadı. Kiminde bir MHP' li, kiminde Kontr-gerilla ve MİT, kiminde ETKO'ymuş, TİT'miş gibi sivil faşist çeteler doğrudan doğruya emekçilere saldırıyorlar. MHP, MİT, Kontr-gerilla iç içe girmiş, birlikte faşist diktatörlüğün azgın saldırılarını tezgahlıyorlar. Bütün bunları görmezden gelmek, halkın karşısında yer almaktır. Faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürmektir.

Bugün CHP reformistlerinin politikası, faşizmi güçlendiriyor; MHP'nin kabarmış dosyalarının üzerinde örtü görevi yapıyor.

Aydınlık'ın

Baş.ta.sa.8'de

sı yapan bu kişi, halkın canı pahasına kazandığı arazileri yüksek fiyatlarla mahalle sakinlerine satmaktadır. 1 odalık evi 75 bin liraya satan bu adi tüccar, sattığı ev için peşin para olarak 40 bin lira almıştı. Bunu duyan yöre halkı, büyük bir kin ve öfkeyle evin önüne gelmişler ve bu işi yapanın bir halk düşmanı olabileceğini ve halk düşmanlarının da bu mahallede barınamayacağını belirterek eve elkoydular; ev ihtiyacı olan kişilere verildi. Bu sırada Aydınlıkçılar ise Valiliğe ve 1. Şubeye düzmece ifadeler veriyorlardı. Polis, bir baskın daha düzenledi. Devrimciler bu tüccarı yeniden teşhir edip, polis baskısına da göğüs gerdiler.

KÜRDİSTAN'DA YENİ BİR KATLİAM PROVASI

"Gürman 78 Tatbikatı"

Faşist diktatörlük Kürt milleti üzerinde milli zulmü yoğunlaştırıyor.Şoven-militarist uygulamalar, Kürdistan'da yapılan askeri tatbikatların aracılığıyla içinde bulunduğumuz şu aylarda ileri boyutlara ulaşıyor. Doğunun birçok kent ve köylerinde halka yapılan zulüm ve baskı "olağan şeyler" haline getirilmeye çalışılıyor. Bütün bu kanlı terörün provası yüksek rütbeli komutanlarca, uygulaması karakol komutanlarınca gerçekleştiriliyor.

Bu provaların biri de 11 Ekim'de Siirt'te uygulandı. "Gürman-78 Tatbikatı" adı altında ordunun elinde bulunan son model gelişmiş ateşli silahlar denendi. Şırnak bölgesi Akkemer Köyü yöresinde yapılan militarist gösteriyi büyük bir iştahla izleyen komutanlar, Kürt milletini yok etme denemelerinin hazırlığını yaptılar. Bunlardan Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, Jandarma Genel Komutanı, Kara Kuvvetleri Komutanı, Deniz Kuvvetleri Komutanı ve çevre illerin valileri, Kürt milletine gözdağı vermede ordunun militarist gücünü kanıtlamanın "zevkini" tattılar. Tatbikat alanında oturan Kürt köylüleri zorla evlerinden çıkartıldı. Köyler boşaltıldı. Önceki tatbikatlarda olduğu gibi, köy halkına soykırım gösterileri izletildi.

TÜRKİYE'DE NEDEN KÜRDİSTAN, ASKERİ TATBİKAT ALANI OLARAK SEÇİLİYOR?

Yüksekova'da,Pazarcık'ta yapılan tatbikatlardan sonra, Siirt'te yapılanlar neyi göstermektedir? Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının faşist diktatörlüğe ve onun milli zulmüne karşı gelişen devrimci mücadelesinin bastırılması amaçlanmaktadır. Özellikle Kürt halkının mücadelesini kan ve zulümle boğacak planlar denenmektedir. Komprador burjuva ve toprak ağalığının egemenliğine karşı gelmenin, ulusların kendi kaderini tayin hakkı için mücadele vermenin karşılığı, katliam, işkence ve zulümdür yollu tehditler savrulmaktadır. Yüksekova'da yapılan "Kanatlı 78 Tatbikatı" onların emellerinin açıkça ortaya çıktığı kanlı milli zulüm politikasının bir göstergesidir."Kanatlı 78 Tatbikatı"nın ardından Ceylanpınar'da, Birecik ' te milli zulmü yoğunlaştırmışlardır. Birecik köylerini basan Karakol Komutanı, Eşme köylülerini jandarma dipçiğinden geçirmiş, çok sayıda köylüyü yaralamış, kadınları, erkekleri ve çocukları karakola getirerek işkence uygulamıştır. Faşist generallerin tatbikatlarından cesaret alan komutanlarının provasını, uygulamaya dönüştürmüştür.

Diğer yandan, sözümona barışçı Ecevit, her gün Hitlerci uygulamalara girişen bu orduya güven ve bağlılık yeminleri etmektedir. 12 Mart'ın Kontr-gerillacı kanlı generalleri hakkında "külleri deşmeyelim. Onlar temiz subaylardır" diyerek, faşist diktatörlüğün ordusunu savunma görevini yerine getirmede, kendinden önceki hükümetlerden geri kalmamaktadır. Ecevit'in Hakkari'de Kürt halkına vaat ettiği "sosyal adalet" yalanları, Hakkari halkını uyutamayacaktır.

Türk, Kürt ve diğer milliyetlere mensup halk, yeni Dersim katliamlarına izin vermeyecektir.Çeşitli milliyetlerden emekçi halkın birliği şoven generallerin iştahını kursağına tıkayacaktır.

MİT

Baş.ta.sa.1'de

diktatörlüğün yaptığı işkenceler ve işkence örgütlerinin varlığı kabullenilmektedir. Yazılanların ana noktaları şu:

- Kontr-gerilla adlı bir soruşturma grubu vardır. Burada asker ve siviller bulunmaktadır, ve Özel Harp Dairesi mensupları da çalışmışlardır.

- Kontr-gerilla, 12 Mart döneminde "aşırı sola" karşı temizlik harekatında kullanılmıştır.

- 12 Mart döneminde "insani olmayan" yöntemler uygulanmıştır. Bunları MİT, Kontr-gerilla ve Özel Harp Dairesi birlikte çalışarak uygulamışlardır.

Bütün bunlar resmi faşist yuvaların yaptığı ve yapmakta olduğu işkencelerin ve cinayetlerin açık itirafı değil midir? Faşist terörün yalnızca MHP ile sınırlı olmadığının açık kanıtı değil midir? 12 Mart döneminde, yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara en zalim işkenceler uygulandı.Yankı dergisinin, "insani olmayan" dediği işkencelerde neler yapıldığını, şimdi aklanmak istenen MİT mensuplarından daha iyi kim bilebilir? 12 Mart sonrasında da yüzlerce yurtsever işkenceden geçti. Bunları da MİT,Kontr-gerilla mensuplarından daha iyi kim bilebilir?Yankı yazarları,MİT'i aklamak isterken, baklayı ağızlarından çıkarıveriyorlar : "Evet 12 Mart'ta MİT, Kontr-gerilla ve Özel Harp Dairesi ortaklaşa işkence uyguladı" diyorlar. Bu faşist yuvalar, 12 Mart sonrasında da faaliyet gösterdiler. Elbette Yankı yazarları, MİT, Kontr-gerilla ile ilgili ve kabullendikleri işkenceci sıfatını günümüze kadar taşımıyorlar. Çünkü amaç, faşist yuvaların dağıtılması değil, MİT'i aklamaktır.

Bugün bazı faşist klikler gibi reformistler ve revizyonistlerin çabası da benzer: Faşist terörü sadece MHP ile sınırlı gibi göstermek, MİT'i düzenlemek. Resmi faşist yuvaların çatlaklarını kapatmak. Faşist diktatörlüğü böyle yeni bir cila ile sürdürmek. Oysa yukarıdaki satırlarda belli olduğu gibi, MİT(ve Kontr-gerilla) faşist saldırı merkezlerinden biri olmuştur. Bugün de öyledir. MİT, Kontr-gerilla vb. saldırı merkezleri, yaptıkları işkencelerin hesabını vermeden bugüne kadar gelmişlerdir. Bu kısmi itiraflar, küçük düzenlemelerle aynı faşist yuvaların devamını sağlama bağlamak amacını güdüyor. Burada faşist işkencecilerle reformcu ve revizyonist yazarlar birleşiyor: "Her şey kabul. Yeter ki işkencecilerden hesap sorulmasın. Yeter ki halkın güçlü seli faşist diktatörlüğün temellerine yüklenmesin!"

Geçmişte egemen sınıfların en önde gelen temsilcileri dahi zaman zaman itiraflarda bulundular. 1974'te Çağlayangil' in CIA ile ilgili itirafları gibi. Ana Yankı yazarları, bir işkence ve saldırı yuvasının yaptığı zulümleri, itirafını yayınlıyorlar. (Kısmen ve utangaç da olsa). Devletin resmi ya da gayrıresmi kuruluşlarının(MİT, Kontr-gerilla, Özel Harp Dairesi) bu işkenceleri fiilen yürüttüğünü belirtiyorlar. Bütün bunlar, halkın faşist diktatörlüğe karşı büyüyen nefretinin sonucudur. MHP'lilerin yakalanması, oyunun diğer aktörlerini telaşa düşürmüştür.

MİT, faşist saldırı yuvalarından birisidir.Kontr gerilla ile, MHP ile iç içe geçmiştir. MİT'i düzenlemek isteyenler şimdi kendilerini açıkça ele verdiler. Elbette yapılan işkencelerin hesabı sorulacaktır. Elbette faşist diktatörlüğün işkence araçları olan MİT, Kontr-gerilla parça parça edilecektir.

Maraş

Baş.ta.sa.4'de

rikasının sahibine "sen istediğin kadar işçi at. Bu süre içinde gördüğün zararı biz karşılarız. Eğer sen onların isteklerini yerine getirirsen yarın Marteks, Sümerbank işçileri de uyanır.Bunları yenmeliyiz" diyerek, kendi sınıfının yanında yer aldılar.

İşçilerin direnişini kırmak için fabrikaya gelen yüzbaşı da,yaptığı konuşmada işçilere olan düşmanlığını dile getirmekten kaçınmadı.

İŞÇİLERİN DİRENİŞİ MARAŞ YDGD VE DİĞER PROLETER DEVRİMCİLER TARAFINDAN DESTEKLENDİ

Maraş YDGD'li gençler ve diğer proleter devrimciler, mahallelerde işçilerin örgütlenmesinde,propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinde, fabrikada, sendikada ve işçilerin diğer ihtiyaçlarının karşılanmasında etkin rol oynadılar.

İŞÇİLERİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR.

Maraş Pişkinler Fabrikası işçileri, şu talepleri uğruna mücadelelerine devam ediyorlar:

1- Tekstil sendikası tanınsın.

2- İşçi adı altında alınan bekçiler derhal fabrikadan çıkarılsın.

3- Direnişte geçen günlerin ücreti ödensin.

4- Atılan işçiler geri alınsın.

5- Servis ve yemek paraları ödensin.

YDGF'nin

Baş.ta.sa.1'de

rak, evleri basılarak gençlerin katledilmesini, işlenen kanlı cinayetleri lanetliyoruz.

Halkımız ve gençliğimiz, tüm saldırı ve cinayetlerin hesabını soracak, bu sömürü ve zulüm düzeni olan faşist diktatörlüğü, faşist cinayet şebekelerini yerle bir edecektir"

Faşizme karşı

Baş.ta.sa.1'de

dece sivil ve resmi faşist milislerin silahlı-bombalı saldırılarından ibaret değildir. Bu, karşı-devrimin topyekun saldırısının bir yönüdür. Onlar, bunun yanı sıra mevcut demokratik ve siyasi mevzileri yok etmeye, kapitalizmin krizini zamlarla, vergilerle vb. yollarla işçi sınıfının ve bütün halkın omuzlarına bindirmeye çalışmaktadırlar.

Bunun için faşist milislerin saldırılarını kitlesel direnişlerle, kitlelerin örgütlü gücü ile püskürtmenin yanı sıra, demokrasi mücadelesini yükseltmeyi, kapitalizmin krizinin gerici sınıfların omuzlarına bindirilmesi için kitleleri seferber etmeyi esas almalıyız. Kitlelerin günlük somut çıkarlarından, kitlelerin somut taleplerinden hareket etmedikçe soyut sloganlarla kitleleri faşizmin ve egemen sınıfların saldırısına karşı seferber edemeyiz. Bugün işçi sınıfının sendika ve grev hakkının yok edilmesi karşısında sessiz kalınarak ve işçi sınıfının sınırsız grev hakkını savunmadan, bu mücadeleye önderlik etmeden, işçi sınıfını bu temelde seferber etmeden anti-faşist mücadele yürütülemez. Yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük talebinden, küçük üreticilerin demokratik taleplerinden hareket etmedikçe, köylülüğü faşizme karşı mücadeleye seferber edemeyiz.

Bu çalışma içerisinde kitle mücadelesinin düzeyine ve kitlelerin bilinç seviyesine uyumlu olarak kitleleri harekete geçirmeli, kitleleri eğitmeli, örgütlemeli ve onlara önderlik etmeliyiz. Ve en önemlisi de bu mücadelenin bir üst biçime ulaşması için çalışmalıyız.

Bu çalışma başta sendikalar olmak üzere bütün kitle örgütlerinden gericilerin temizlenmesi, bu yolda her gün yeni adımlar atılması ve yeni kitle örgütleri yaratılması çalışması ile birleşmelidir. Her türden sendika ve dernek ağalarına karşı mücadele faşizme karşı mücadelenin bir parçası olmalıdır.

Her türden revizyonist, reformist ve maceracı;faşizmi ekonomik ve sosyal temelinden kopardığı için bugün faşizme karşı mücadeleyi birkaç faşiste karşı mücadele ile sınırlamaktadır. Onlar bunun için faşist devlete, faşist-feodal diktatörlüğe ve faşist partilere dayanmakta veya bireysel terörü temel almaktadırlar. Onlar, diğer işlevlerinin yanı sıra, kitlelerin anti-faşist mücadelesini saptırmakta, anti-faşist mücadelenin önüne barikatlar kurmaktadırlar.

Revizyonist, reformist siyasetle, proleter devrimci siyaset arasındaki temel farklılık da buradadır işte.

Karşı-devrimin topyekun saldırılarının püskürtülmesinin ve anti-faşist mücadelenin bir devrim mücadelesi olmasının yolu proleter devrimci siyaseti ve proleter devrimci hareketin mücadele platformunu uyğulamaktan geçer.

Geçen hafta içinde Amerikan üslerinin faaliyetlerini açıkça yürütmeleriyle ilgili kararname Resmi Gazetede yayınlandı. Böylece Temmuz 1975'de sözde kapatılmış olan ABD üsleri de yeniden açılmış oluyor. Üslerin yeniden açılacağı haberleri gazete sütunlarında gözüktüğü günlerde Vaşington'dan gelen haberler bunların hiç bir zaman faaliyetten alıkonmamış olduğunu açıkça ortaya seriyordu.

8 Ekim günü ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü basın temsilcileriyle yaptığı toplantıda 1975 yılından bu yana NATO görevi yapan üslerin faaliyetlerini aksatmadan sürdürdüklerini açıkladı. Sözcü, ayrıca 1975'den bu yana Türkiye'den çok az sayıda askeri personelin geri çekildiğini de sözlerine ekledi. Yeni durumla birlikte Türkiye'ye yalnızca 200 ek personel gönderileceğini, bunların ise askeri kişiler olmayıp teknik personel olduğunu belirtti.

* ABD YETKİLİLERİNİN AMERİKAN ÜSLERİNİN HİÇ KAPANMADIĞINI AÇIKLAMASI ÜZERİNE TÜRK DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI DA GERÇEĞİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI. DEVRİMCİLER, SÖZDE ÜSLER KAPATILDIĞINDAN BU YANA ÜSLERİN BÜTÜN FAALİYETLERİNİ SÜRDÜRDÜĞÜNÜ AÇIKLAMIŞLARDI

* ECEVİT HÜKÜMETİNİN 'ÜSLERİN ARTIK YENİ BİR STATÜYE KAVUŞTUĞU' İDDİASINA RAĞMEN ÜSLER YİNE BAŞINDA ABD EMPERYALİZMİNİN OLDUĞU BATILI EMPERYALİSTLERİN ÇIKARLARINA HİZMET EDİYOR VE TIPKI GEÇMİŞTE OLDUĞU GİBİ ULUSAL EGEMENLİĞİMİZİ AYAKLAR ALTINA ALIYOR

* ÜSLERİN YENİDEN AÇIKÇA ÇALIŞMASINA KARŞIYMIŞ GİBİ GÖZÜKEN DEMİREL BÖYLECE SAHTE ANTİ-EMPERYALİZM ŞAMPİYONLUĞU YAPIYOR, GERÇEKTE İSE RUSYA'YA TESLİMİYET YOLUNUN EN ÖNLERİNDE YÜRÜYOR VE ECEVİT'İ ULUSAL ÇIKARLARIMIZI BİRAZ UCUZA SATTIĞI İÇİN ELEŞTİRİYOR. DÜN ANTİ-AMERİKAN MÜCADELENİN SAFLARINDA YÜRÜYEN BAZI AYDINLAR BUGÜN ECEVİT'İN HER YAPTIĞINA DOĞRUDUR DEYİP, ONAYLAYAN BİR NOKTAYA GELDİKLERİNDEN ŞİMDİ ABD ÜSLERİNİN AÇILMASINA GEREKÇE BULMAYA ÇALIŞIYORLAR

Gerçekler gizlenemiyor!

Amerikan emperyalistleri üslerin hiçbir dönem kapatılmadığını doğruladı

DÖNDÜLER Carter'ın ambargoyu kaldıran yasayı imzalamasından sonra bir hafta içinde ikinci bir açıklama yaparak, kanunla kendisine verilen yetkiye dayanarak, Türkiye'ye yardımı başlatması gerekiyor. Ancak bu açıklama yapılmadan Amerikan erleri Türkiye'ye gittiler. Üslerdeki görevlerine dağılan Amerikalı personel kimseyle görüşmüyor.

NE DEMİŞTİK?

NASIL DOĞRULADILAR?

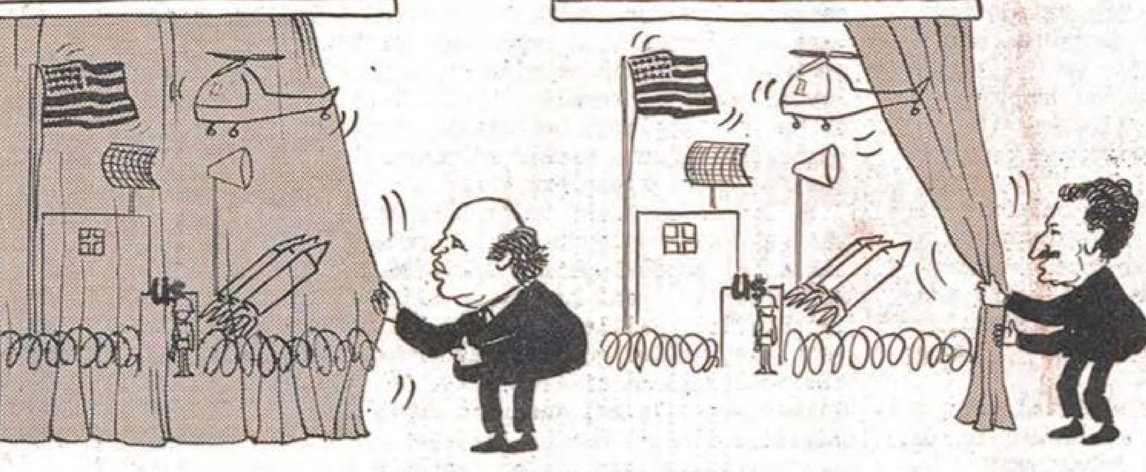
4 Amerikan üssü bugünden yeniden açılıyor

18 EKİM 1978

Demirel yalancı pehlivan gibi üsleri kapattıklarını açıklıyor. Gerçekte ise Amerikan üsleri dümenli faaliyetlerini eskisi gibi sürdürmektedirler. Görüntüde üslerde ya Türk bayrağı vardır; ya da adı NATO üssü olmuştur. Ama üslerden Amerikan personeli dahi ayrılmış değildir.

Amerika, kapatılan üslerdeki personeli geri çekmediğini açıkladı.

DIŞİŞLERİ BAZI ABD ÜSLERİNİN FAALİYETLERİNİ DURDURMAMIŞ OLDUĞUNU ...ILADI

Bu gelişmeler sonucu Türk Dışişleri Bakanlığı da üslerin hiç bir dönem kapatılmadığını açıklamak zorunda kaldı. Ancak hem Amerikan, hem de Türk yetkilileri üslerin kapatılmadığı gerçeğini gizleyebilmek için üslerin NATO görevi yaptıklarını da eklemeyi unutmadılar.

Devrimciler, ABD üs ve tesislerinin kapatıldığının açıklandığı Temmuz 1975 tarihinden bu yana üslerdeki Amerikan askeri faaliyetinin devam ettiğini birçok kez açıklamış, ve üsleri kapatmış gösteren MC hükümetinin yalnızca halkın Amerikan emperyalizmine karşı duyduğu öfkeyi dindirmeyi hedeflediğini belirtmişlerdi.

Demirel hükümeti ise, bu gerçeklere NATO görevi yapan İncirlik Üssü dışında bütün üs ve tesislerin kapatıldığı yalanlarıyla cevap vermişti.

Üç yıl sonra takke düşmüş, kel görünmüştür. Her renkten burjuva iktidarın sözde anti-emperyalist tutumlarının arkasında halkı aldatma çabası, el altından vatan satıcılığını sürdürme faaliyeti ortaya çıkmıştır.

NASIL BİR STATÜ?

Üslerin yeniden açıkça faaliyete geçmesini sağlayan Ecevit, şimdi durmadan "üslerin artık yeni bir statüsünün olduğunu" söyleyip durmaktadır. Sanki yeni bir statü, ayaklar altına alınmış olan ulusal egemenliğimizi ve çıkarlarımızı yeniden sağlamıştır. ABD emperyalizmi binlerce askeri, 101 adet askeri tesisi, uçağı, tankı ve topuyla, kendi emperyalist çıkarlarını, batı kapitalizminin dünyanın bu bölgesindeki egemenliğini korumak için ülkemizin 35 milyon metrekare toprağının üzerine oturmuştur. Hangi yeni statü bu gerçeği değiştirebilir?

Ayrıca ortada "yeni statü" de yoktur. Üsler Çağlayangil'le Kissinger arasında daha önce yapılmış bir anlaşmaya dayanılarak "geçici bir statü"ye göre açılmıştır. Kısacası Ecevit, MC'nin yaptığı anlaşmayı yalnızca uygulamaya koymuştur. Ayrıca Çağlayangil-Kissinger anlaşması daha önce ABD emperyalistleriyle yapılan "Savunma İşbirliği Anlaşması"nın maddelerinden oluşmuştur. Ecevit'in "yeni statüsü" eski bitli yorgandan başka bir şey değildir.

ANTİ-EMPERYALİST DEMİREL!

Üslerin açılması üzerine tuhaf şeyler de olmaktadır. 1960'ların anti-Amerikancısı(!) Ecevit, Amerika ile nikah tazelemiş, kırk yıllık Amerikan uşağı Demirel ise, üslerin açılmasının karşısındaymış gibi bir tutum takınmıştır. Demirel'in bu tutumunun arkasında halkın anti-Amerikan muhalefetini istismar çabası yatmaktadır. Ambargonun kalkmasıyla beraber Amerika'ya teslim olan Ecevit'in bu zaafından yararlanarak keskin tutumlar takınmakta, kendisini ülkeyi daha pahalıya satacağının propagandasını yapmaktadır. Zaten Demirel, Ecevit'i Amerika'dan dişe dokunur hiç bir şey almadan üsleri açmakla eleştirmektedir. Onun endişesi vatan satıcılığında daha ticari bir kafaya sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Üstelik Demirel, Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı teslimiyet hattının en ön saflarında yürümektedir. İkide bir "Üsler açıldı ama ya Rusya kızarsa" diye hayıflanmakta, üsleri açan Ecevit'i bir de bu yönden sıkıştırmaya çalışmaktadır.

YA RUSYA KIZARSA

HALKIN KURTULUŞU 2 Ekim 1978

● Ülkemizi ABD emperyalizmine bir kez daha peşkeş çekenlerin şimdi en büyük endişesi: «Ya Rusya kızarsa!»

Tercüman

DEMİREL «Ortak savunma tesislerinin yeniden çalışması Sovyetlerle imzalanan siyasi belgeye de aykırıdır»

Milliyet

Ökçün: Üslerin açılması, SSCB ile ilişkileri zedelemez

ECEVİT'İ DESTEKLEYENLER

Akıl almaz olaylar yalnızca Demirel'den kaynaklanmıyor. Dün anti-emperyalist mücadelenin safında yürüyen bazı aydınlar, liberal basının köşe yazarları, şimdi durmuş üslerin açılmasına inandırıcı gerekçeler aramakla meşguller. Onlar, Ecevit'in Amerikan çıkarları önünde boyun eğen tutumuna gerekçe bulmak için binbir dereden su getiriyor, bunun doğru bir davranış olduğuna tanıklık etmeye çalışıyorlar. Bazıları ise durumun çıkmazını daha açık görmekte, ama onlar da dut yemiş bülbül gibi susmaktadırlar. CHP ve Ecevit kuyrukçuluğu, tam da yurtsever bir tutumun takınılacağı bir dönemde onları, emperyalizme teslimiyetçiliğin ideologları yapmıştır.

Bazıları işi daha ileri götürmüş, üslerin açılmasıyla doğan yeni durumla ilgili Ecevit'e ince tedbirler de önermişlerdir. Örneğin liberal diye bilinen bir köşe yazarı, üslerin açılması kararını hükümetin Meclis'ten geçirmesini ve böylece CHP'nin sorumluluktan kurtulmasını önermektedir. Demek anlaşma Meclis'ten geçince, ulusal ihanet, ihanet olmaktan çıkacaktır.

Siyasi tutumlarını gerçekler ve halkın çıkarlarına göre değil de CHP'nin değneyine göre ayarlayanların geldikleri nokta ibret vericidir.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNE TESLİMİYET ÇİZGİSİ

"Üç Dünyacı" şeflerin de üslerin açılmasıyla birlikte Amerikan emperyalizmine teslimiyet çizgileri biraz daha açığa çıkmıştır. Ambargonun kalkması ve üslerin faaliyetlerini açıkça yürütmeye başlaması üzerine Aydınlık, tek bir söz dahi söylememiştir. Yalnızca TİKP şefi, "ülkemizde tek bir yabancı üs ve asker istemedikleri" gibi demagojik bir cümleyle işi geçiştirmiştir. Onların gönüllerinde yatan aslanın Amerikan üslerinin açılması isteği olduğunu herkes bilmektedir. Vaşington'un karanlık odalarında dönen pazarlıkları tıpkı diğer burjuva yayın organları gibi çok yakından takip etmişler ve üstü kapalı olarak bu pazarlığın bir an önce bitmesini istediklerini belirtmişlerdir. Aydınlık-TİKP şeflerinin bu konudaki çizgileri diğer vatan satıcısı çizgilerden farklı değildir.

Kars

Vedat Yılmaz'ın ölümüyle sonuçlanan çatışma üzerine

Kars'ta 29.9.1978 günü Devrimci Yol ve Devrimci Halkın Yolu taraftarları arasında çıkan bir çatışmada Halkın Yolu taraftarı Vedat Yılmaz kurşunlanarak öldürüldü.

Ancak karşı-devrime hizmet eden bu olay ve olaya zemin hazırlayan iki grup arasındaki geçmişteki sürtüşmeler, sorumsuzluğun, grupçu siyasetlerin basit çıkarlar uğruna, devrimci mücadeleye nasıl sekte vurduklarının bir göstergesi olmuştur. Geniş halk kitlelerinin dışında gelişen ve iki grup arasına sıkışıp kalan çatışmalara neden olan konu Kars Çimento Fabrikasındaki işçilerin hangi sendikada örgütleneceğidir.

Kars Çimento Fabrikasında çalışan işçiler Türk-İş'e bağlı Çimse-İş'te örgütlüydüler. Yakın tarihlerde Devrimci Yol taraftarları Çimento fabrikasındaki işçilerin DİSK'e bağlı Keramik-İş'te örgütlenmeleri gerektiğini belirterek bu konuda faaliyete giriştiler. Halkın Yolu taraftarları ise Çimse-İş'te kalınmasını savunuyorlar ve Devrimci Yol taraftarlarının tutumunu revizyonizme hizmetle nitelendiriyorlardı. Kars Çimento Fabrikasında doğan bu karışıklığa bir çözüm bulmak amacıyla ve başta proleter devrimcilerin isteği ile bir toplantı yapılmasına karar verildi. 25 Eylül günü Kars TÜM-DER'de tüm halk siyasetlerinin temsil edildiği toplantıda bazı siyasetlerin konu ile ilgili tavrı şöyle netleşti.

Devrimci Yol taraftarları; Türk-İş'in faşist bir sendika olduğunu dolayısıyla işçilerin Keramik-İş'te örgütlenmelerinin gerektiğini aksi tavırların patron uşaklığı olacağını belirttiler. Ayrıca Halkın Yolu taraftarlarınca fabrika duvarlarına "Çimse-İş'e Hayır, Keramik-İş'e Evet!" sloganlarının silinip yerine "Çimse-İş'e Evet, Keramik-İş'e Hayır!" sloganlarının yazıldığını belgeleyen fotoğrafları gösterdiler.

Devrimci Halkın Yolu taraftarları yapılan işi kabullenerek, bu ortamda Çimse-İş'te kalınması gerektiğini savunuyorlardı.

Proleter devrimciler ise DİSK ve Türk-İş'in bugün sınıf sendikaları olmadığını, her iki sendikanın yönetiminin faşist ve sosyal-faşist sendika ağaları tarafından gasbedildiğini belirterek devrimcilerin her iki sendikada da çalışabileceğini ancak onların tek amacı olan sınıf sendikacılığını yaratmak için mücadele etmeleri gerektiğini vurguladılar.

Toplantıda siyasetler açıkça belirlenmiş ancak herhangi bir sonuç çıkartılmamıştır.

KİTLE ÇİZGİSİ YERİNE GRUPLAR SAVAŞI

Toplantıyı takip eden günlerde Devrimci Yol

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Aydınlık'ın her yalanı açığa çıkıyor

Aydınlık gazetesi proleter devrimcileri karalamak, tabanlarını proletarya hareketine karşı nefretle eğitmek ve yeni tertiplere zemin hazırlamak için yalan haber üretimine hız vermiştir. Günlük Aydınlık gazetesi yayın hayatına atıldığından bu yana düzmece haber vermede, olayların gerçek yönlerini gizlemede veya onları çarpıtmada değme burjuva yayın organlarına taş çıkartmaktadır. Bu sayımızda K.Maraş ve İstanbul'dan iki mektubu Aydınlık'ın geçmişte bu bölgelerle ilgili verdiği haberlerin sahteliğini belgelemek için yayınlıyoruz.

● ARTIK İŞİ İYİCE AZITTILAR:
AYDINLIK GAZETESİ PROLETER DEVRİMCİLERİ KARALAMAK İÇİN SOSYAL-FAŞİSTLER, GECEKONDU TACİRLERİ VE KADIN SATAN KİŞİLERLE BİRLEŞİYOR VE ONLARI AKLIYOR.

DAVUTLAR'DAN YOKSUL KÖYLÜLER:

Davutlar Köyünün çoğunu yoksul köylüler oluşturur ve bu yörede sınıf mücadelesi çok yoğundur. Köyümüzde proleter devrimciler yoksul köylülerle kaynaşarak, sıkı bağlar oluşturmuşlardır. Yöre halkının büyük çabalarıyla kurulan derneğimiz, bu birliğin olumlu bir göstergesidir. Ancak halkla bütünleşen proleter devrimcilerin gücü, sosyal-faşist Salman Kaynar, İsmail Davutoğlu gibi kişileri çileden çıkarttı. Sosyal-faşistler köye giremeyen jandarmayı köye sokmak için çeşitli tertiplere giriştiler. Zorla ettikleri bir kişiyi, yine zorla Halk Birliği Derneği'nin Başkanı'nın evine saldırttılar. Daha sonra ise kendilerinin de derneğe üye olabileceklerini söylediler. Ancak devrimciler bu kuru gürültüye pabuç bırakmayarak, halk düşmanı faşist, sosyal-faşist ve revizyonistlerin derneğe giremeyeceğini kesin bir dille anlattılar. Hiddete kapılan bir avuç sosyal-faşist, halka saldırdı. Ancak Davutlar halkı gereken cevabı vermekte gecikmedi ve saldırganları köy dışına attı. Çevre köylerden yardıma gelenler, Davutlar'a geldiğinde olay çıktan bitmişti.

Olayın esası bu iken Aydınlık gazetesi, olay üzerine şunları yazıyordu: "Halkın Kurtuluşçuları Davutlar Köyünde, köylülere ve çevre köylere saldırdılar."

Aydınlık bir yandan olayı tersyüz etmekte, diğer bir yandan ise sosyal-faşistlere ve onların saldırılarına arka çıkmaktadır. Aydınlık, proleter devrimcilere ve halka karşı olmak koşuluyla sosyal-faşistlerle bile birleşmeyi istiyor. Ayrıca proleter devrimcileri aşağılamak için var olanı gizlemeye çalışıyorlar.

Bunların boşuna olduğu ortadadır. Olaylar üzerine Davutlar'da yapılan toplantıda, Aydınlık'ın yalan haber imal etmesinin çürüyen siyasetinin bir icabı olduğu anlatıldı. Artık yöremizde kimse Aydınlık'a inanmıyor.

I MAYIS MAHALLESİNDEN EMEKÇİLER:

Aydınlık gazetesinin 3 Ekim 1978 tarihli sayısında "Sahte Solcular 1 Mayıs Mahallesinde Halka Kan Ağlatıyor" başlığı altında "Halkın Kurtuluşçuları önceki gün de halktan iki kişinin evine elkoydular, evdeki eşyaları lağıma boşalttılar" türünden içi boş şeyler yazdılar. Onlar 45 milyonu birleştirmek amacıyla, kompradorlara, katliamcılara, ihbarcılara dört elle sarılıyorlar. Evi, mahalle halkı tarafından boşaltılan bu kişiye sahip çıkması da bu yüzdendir.

Mahalle halkının yaptığı tespitlere ve bizzat ev sahibinin doğrulamak zorunda kaldığına göre bu evde beyaz kadın ticareti yapılmaktaydı. Polisle işbirliği halindeki ev sahibi aynı zamanda polislere de kadın temin etmekteydi. Mahalle halkı böyle bir burjua yozlaşmasını bu mahallede istemiyordu. Mahalle halkından 250 kadar kişi buram buram fuhuş ve ihbarcılık kokan bu evi boşalttılar. Aydınlık'ın anlattığı gibi eşyalar lağıma atılmadı. Bir at arabasına yerleştirilen eşyalarla birlikte bu kişiler mahalleden uzaklaştırıldı. Olayların hemen ardından mahalledeki en önemli dayanağını yitiren polis, mahalleyi bastı; birçok kişiye işkence yaptı. Olay sabahı binlerce kişi olayları protesto etmek amacıyla Ankara yolunu 45 dakika kestiler.

Aynı yazıda "gecekondu halkı can güvenliği istiyor" deniliyor. Aydınlık gazetesi, açıkça polis ve jandarmayı "can güvenliğinin koruyucusu" olarak mahalleye davet etmektedir. Ancak "Polis 1 Mayıs Mahallesinden defolsun" sloganlarıyla birçok kereler polisle göğüs göğüse mücadele eden yöre halkı, can güvenliğinin gerçek savunucularının kimler olduğunu bilmektedir ve Aydınlık'ın hazırladığı tuzağa düşmeyecek kadar uyanıktır.

25 Eylül tarihli Aydınlık'ta ise "Halkın Kurtuluşçuları halkın evine elkoyuyor" denilmektedir. Evine elkonduğu belirtilen Fehmi adlı kişi bir Aydınlık taraftarıdır ve aynı zamanda bir gecekondu ağasıdır. Halkın konut sorununu kendisine çıkar kapı-

Dev.Sa.7.Sü.6'da

HALKIN KURTULUŞU

KARSTA GECEKONDU HALKININ MÜCADELESİ

Bütün ülkede olduğu gibi Kars'da da konut sorunu özel bir önem taşımaktadır. Her geçen gün halkın bir kat daha artan konut talebi belediye ve diğer yetkililer tarafından kulak arkası edilmektedir.

Kars'da başını sokacak bir ev için mücadele eden yüzlerce kişi bu mücadele sonucu Bayrampaşa mezarlığı yanında 40 parsellik bir alanı gecekondu yapmak için aldılar. Ancak bu arsaları halka veren Belediye kısa zaman içinde kararını değiştirmiş ve izinli yapılan evleri yıkmıştır. Direnen yöre halkı ikinci bir kez daha ev yapmak için izin almıştır. Karadağ mevkinde 100 parsel halka verilmiştir. Halkın mücadelesi sonucu parsel sayısı 170'e yükselmiştir.

Kars YDGD ve Kars Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneği gecekondu halkının mücadelesine omuz vermekte ve halka yardımcı olmaktadır.